

Ketabton.com

اعلان

گرانو او قدر مندو لوستونکو پښتو ډاټ نيت د دې کتاب سره ډيره خواري کړي ده او په ډير عاجزانه طور ئې تاسو ته د مطالعې په غرض ډالۍ کوي د دې کتاب بې اجازت نقل کول ، چاپ کول يا زمونږ نسبت ترې لرې کول نه صرف دا چې اخلاقي جرم دے بلکې ډير سخت منع دي

پښتو نيت
پښتو ډاټ نيت

Presented By : Pukhto.Net

حقوق محفوظ دیے

د کتاب نوم	_____	کل پانچہ
لیکوال	_____	علی خیل دریاب
کتابت	_____	لطف اللہ پنتواکیدی
د چاپ کال	_____	جنوری ۱۹۹۹ء
د چاپ شمیر	_____	پنچہ سوہ
ترتیب	_____	عرفان خٹک
بیعہ	_____	۵۰/- روپیہ

خورونگی :-

هميشته پنتواکیدی (رجسٹرڈ) اماندرہ

دموند لودرک :-

جمیل بک سیلز مین بازار بتھیلہ

سرپانوه - این ایس آر تست تخت بهائی

دکھل پانرے پہ نوم
چہ زما دخیالی دنیا د
خوشبوکانو بنای پیری دے

دریابے

۴	ہیش خلیل	پیش نامہ
۱۱	ڈاکٹر محمد اعظم اعظم	کوزہ کینے سمندر
۱۶	ڈاکٹر اقبال نسیم خٹک	گلی پانچہ
۲۲	میان فضل الرحمان شاہد	دغول رے دافسانے پہ کالہ کینے

صفحہ	سرخط	صفحہ	سرخط
۵۱	ذریعہ پانچہ	۳۲	خاورے
۵۲	بدل	۳۳	جرم
۵۳	کانسی	۳۴	ڈکوتی میرے
۵۴	بے عملی	۳۵	مات منکے
۵۵	دولی اوجھانماہ	۳۶	پردی ستارکے
۵۶	حر مونی	۳۷	نمایہ نر پانڈ بلا بلا اورید
۵۷	گرنیک گل	۳۸	مادہ پرستی
۵۸	پرتو غائبی	۳۹	نانا وے جدیے
۵۹	پیسے	۴۰	یقین
۶۰	اعتماد	۴۱	نورے
۶۱	خزگند لیونے	۴۲	کتھیرد
۶۲	متاکی غور	۴۳	ڈرھرو پونہ
۶۳	نوکری	۴۴	پستناہ
۶۴	باور	۴۵	برند خاموشی
۶۵	غانرکی	۴۶	لپبرل ماسٹیا
۶۶	تله	۴۷	شاپیری
۶۷	انڈیوالہ	۴۸	نروپہ توملہ
۶۸	ڈنارہ رنپا	۴۹	لوتیا
۶۹	وروری خوری	۵۰	جائے

۹۲	قادر	۶۱	۷۰	تپوس	۳۹
۹۳	ڈنوبے بورجل	۶۲	۷۱	ڈزرتھ غوبیے	۴۰
۹۴	تعلیم	۶۳	۷۲	بکروبا باجی	۴۱
۹۵	ابلیس	۶۴	۷۳	حرام	۴۲
۹۶	حوالدار فاتح رحمن	۶۵	۷۴	گناہ	۴۳
۹۷	اُستاد جی	۶۶	۷۵	؟	۴۴
۹۸	تھوپک ملنگ	۶۷	۷۶	رورید لے بیاستہ	۴۵
۹۹	تھوٹے	۶۸	۷۷	چندہ	۴۶
۱۰۰	کرامات	۶۹	۷۸	ورختہ	۴۷
۱۰۱	نامہ	۷۰	۷۹	شپلونہ	۴۸
۱۰۲	ایمل خان کانس	۷۱	۸۰	خیونہ تولیہ	۴۹
۱۰۳	مسلمان	۷۲	۸۱	میراتہ کوندہ	۵۰
۱۰۴	Masterkey	۷۳	۸۲	بے روزگاری	۵۱
۱۰۵	کفارہ	۷۴	۸۳	جو ارگر	۵۲
۱۰۶	پتیاں اکا	۷۵	۸۴	I miss you	۵۳
۱۰۷	انسان	۷۶	۸۵	ٹھرتڈا	۵۴
۱۰۸	کورنیٰ خصلتونہ	۷۷	۸۶	شلتالان	۵۵
۱۰۹	سکندر	۷۸	۸۷	مذہب کہ مینہ پینتو	۵۶
۱۱۰	میلہ	۷۹	۸۸	قاتل شوک دے	۵۷
۱۱۱	ممتاز	۸۰	۸۹	توپیر	۵۸
۱۱۲	دُنیا لیوتی	۸۱	۹۰	MENSES	۵۹
			۹۱	شین خالی	۶۰

پیش نامہ

د قلم پہ ژبہ د یو زلمی لیکوال د مشاهداتو او واقعاتو دا
نتیجہ خیزه ادبی مجموعه هغه لفظی تصویرونه دی چه که یو
مصوّر ؤ د برّش اورنگونو په تعادن د روایتی تصویرونو حقیقت
ته ورسوی نو یو داسه البم به ترے جوړ شی چه هر نقش به ؤ
د خپل پس منظر په خاموشه ژبه د معاشرے د درد ناکو، حسرتناکو
او عبرتناکو المیو یو نه ؤ خمیدونکے داستان را اوسپړی -

د علی خپل دریاب د نکار خانے دغو المناکو لفظی تصویرونو
ته چه گورم نو هر یو د خپلے خپلے افسانے هغه عنوان دے چه
تفسیر او تشریح ؤ د پخوانو حنوحیکمانو او فلاسفرانو هغه اقوال
دی کوم چه هغوی هم پخپله خپله زمانه د خپلے خپلے معاشرے
په تنه بوډه کښې د دغه قسمه واقعاتو له محسوسولونو پس رقم
کړی وو - خاک، نو د " پښتانه " په نوم د بناغلی مصنف
لفظی تصویر که یو مصوّر په رنگونو منجمد کړی نو د امام غزالی
او هر برته سپس د اقولو دغه کیپشونونه به ورسره مناسب
بنکاری -

" بنٹو کپے یو قسمہ کمزوری دہ چہ علاج ئے محمل دے "

(امام غزالی)

" دینٹے زہرہ دھنے پہ ذہن بادشاہی کوی ؟ "

(ہربوٹ سپنس)

ژرندہ :-

دوغہ عنوان لفظی تصویر تہ کہ چا فنکار دخل فن درنگونو
بنائست ورکرو - نوکیدے شی چہ د " بکونن " د قول د اکیپشن
ورسره ہم بنہ ومئی -

" ترکومہ چہ یو انسان دبل انسان پہ سہ سور

وی - دینا کپے بہ امن محض یو خوب وی ؟ "

برندہ خاموشی :-

د موجودہ دور د سیاسی مجبورو او بے انصافو ہغہ المیہ دہ
چہ کہ پہ صوری رنگ کپے پیش کرے شی نو دہر بوٹ سپنس دغہ
قون د ورلانڈے اولیکی -

" دنہ حقدارو خلقو دپارہ د حقدارو خلقوق وھنہ

نہ صرف د انصاف پہ مرئی چارہ رابنکل دہ بلکہ دیدہ او
دانستہ د ائدہ نسلونو پہ لار کپے ازغی کرل دی - او ہم
دغو نسلونو دپارہ ددے نہ لو ئے افت او غضب نہ شی
کیدے چہ ورثہ کپے ورثہ نالائقہ خلق پرین دی ؟ "

کمانچی :-

دالہ چا سنگتراش و تراشلہ ، نو د اسکر وائللم داقول د ورسره

تراشل ہم نہ ھیروی .

” د زمانو رایسے دولت مند و د غریبانانو د بغاوت د پختیو“

دپاره دا مؤثره طریقہ راویستے دے - چہ د غریبانانو د

کپے و تپے لپہہ شان بوخہ دوی تہ د خیرات پہ شکل

واپس کپری .“

جرم :-

د دغہ عنوان مفہوم کہ د مصور د آرہ پہ برکت تکمیل شی .

نو د ورائٹنگ روم پہ دیوال د زینت کولو ورائندے ”بیکن“ د قول

د الفاظ د ہم ورائندے ویکلے شی .

” د دولت پریوانی د خوانی تباہی دے“

مات منگے :-

د کشمالے مات منگی ، لونگ تہ خہ اووے ؛ شاید د اچہ

” سرخار شہ لہ عزتہ“

خو د امام غزالی د قول د ہم ورسره شی چہ .

” طبعی شہوت پہ انسان او حیوان کپے یو شان

وی - خو وضعی شہوت انسان کپے صرف پہ نہ

تربیت او بد صحبت زرغونینہی .“

بے عملی :-

پہ قول د حضرت عمر رضی اللہ تعالیٰ عنہ

” عمل بے علمہ عیب ژن او بیمار دے او علم

بغیر د عمل نہ شنو او بیکارہ .“

د علی خیل دریاب دا دردناک تصویر شاید چہ دہفہ دنگارخانے
شہکار ثابت شی ۔ او ددغہ حسرتناکہ تصویر لاندے دویکترھیگو
دغہ نادر قول شاید چہ دتماشکیرو پہ زرونو اوذھنونو کینے
دیوانقلاب سوب شی ۔

”ھرکله چہ انسان دپیدائش پہ وخت او بیا دمرگ
نہ پس ہم مساوی دے ، نو آخر ولے دے د ژوند
میا ٹخنئی مودہ ہم مساوی تیرہ نہ کری ؟“

تپوس :-

جمیل نہ دمانرے دا تپوس کہ یو خوا د ماشوے سپرغ
د دردونو د علاج آرزو دہ ، نوبل خوا دجمیل مفلسی او
غربت دہغے پہ آرزو د بے وسیئی یخے او بہ توئے کرے ۔ د
بناغلی دریاب ددغہ تخیل جامد تصویر سرہ د بونا دشا دا
الفاظ پہ زری سیاہئی دیکو دی ۔

”دنیا کبھی دتولو نہ لویہ اوبدترینہ
گناہ غریبی دہ ۔ نور ہول گناہونہ
دغربت پہ ورا ندے کوہلے نیکی دی“

کرانو لوستونکو !

ما دقلم پہ ژبہ د بناغلی علی خیل دریاب د خنو تحریری
تصویرونو خاموشہ آوازونہ ستاسو ترغوب و کرہ ۔ باقی پاتے

تصویرونہ او د حال پہ ژبه دهغو داستانونه نامہ خپله
وگورئ او واؤرئ .

غو د فرینکلن دا قول هم یاد لرئ چه
" پیرداسے دردناکه واقعات شته چه د
افسانے جو پیدلونه وړاندے مخو
شی . "

هېش خلیل

۲۳ ستمبر ۱۹۹۷ء

کوزہ کینے سمندر

پہ اول حل دعلی خیل دریاب دنوم پہ اورید و سرکہ
زما پہ تصور کینے یو پراسرارہ کردار او برینبیدہ . خوچہ
را مخاچ شو نو دپینور پوہنتون دپنتو شعبے یو عام سادہ
ثقفہ ناک او خاموشہ زلمے وو .

روستہ دھغہ دخبرو اترو او یگونو نہ داحقیقت
را برحقیرہ شو چہ دریاب دیر بنیرازہ ذہن او خلاندا
تخلیقی صلاحیتونو ثبنتن دے . دتخہ پہ زور چہ ہغہ
پہ نثر او نظم دوارو کینے دخپل عمر نہ دیر زیات بنہ
لیکونہ کوی او پہ دے کینے ہیچ شک نشہ چہ ہغہ پہ
دیر کم عمری کینے خپل خان او خپل صلاحیتونہ خپل زبے
او ادب تہ سپاری دی . اوہم ددغہ لیوننہ مینے اولیوالہ
جذبے پہ داہ دھغہ پہ یک کینے دیو خاص قسمہ تازگی
سادگی او خود اعتمادی پہ یو خائے لیدے او موندے شی .

خہ مودہ ورائدے بناغلی دریاب ماتہ خپلہ یو نثری
بجموعہ را کرہ . پہ دے خیال چہ زک ہغہ دگورم او پہ ہغے

باندے ختہ و ہم بیکم - او دا دورہ خبرے ماتہ پہ دے گرانے
بنگاری چہ د علی خیل دریاب نہ و راندے ہم دھغہ دکھول دیو
ٹو زلمو کتابونہ ماتہ ہم پہ دغہ غرض پراتہ دی - خو د
دریاب نہ ختہ مے گران دے او بیا چہ پہ چائے لاروی
نو خبرہ نورا ہم گرانہ شی - او حقہ خبرہ دادہ چہ علی خیل
دریاب پہ ما ویر گران دے - او ہم لہ دے کبلہ چارو ناچار
م دھغہ کل پانپے کتلی او پہ مے ختہ لیکلوتہ غارہ
ورکسہ -

د بنا علی دریاب ددے نثر توتو پہ کتلی زہ پہ یو
بجیہ دو جالہ کینے راگیر کرم - دا ورہ کوچنی کوچنی لیکونہ
کہ یو خوا اثرناک او عبرتناک دی نو بل خوا حیرتناک ہم
دی او د حیرانیا خبرہ دادہ چہ دا پہ پنتو ادب کینے پنی د
یو نوی صنف د قیصی شکل دے چہ نامہ بہ ورلہ مونہ
پنیلہ فونپوؤ .

بنا علی دریاب د خیل چا پیرچل دروان ژوند نہ وارہ
وارہ واقعات ، امرورہ پیچے ، پاریدلی تاثرات ، صوار او
ناہوار کردارونہ او د تجسس نہ د کے مشاہدے راہولے کری
دی او ہغولہ دے د افاغو شکلونہ و رکری دی - تکنیک دے
د لہمے افسانے بنگاری - ولے بیا ہم کہ افسانہ ورستہ
نہ شو وٹیلے نو د افسانے مینہ پرے ماتینہ ی . خکھ چہ دے
کتاب کینے موجود دھرمے واقعے او صر تاثر یا ہر مشاہدے

پہ خہ نہ خہ شکل کینے د طنز تو کے رابرحیرہ کوی - او
دیکونکے پہ دے گواہن کینے ناست نکاری چہ پہ ہر خائے
پہ ہر خہ او پہ ہر چا خہ نہ خہ تک او کوی - او پہ داسے
کولو کینے ہغہ گرم ہم نہ دے . خکہ چہ دریاب ہر خہ
ڈروند د دریاب نہ راخستے دی او ڈروند حقیقتونہ دیر
تراخہ وی - دے ترخو گمتونو او تیرو گزارونو دے مجھو
لہ کہ زکا لہ خیلہ اندہ د "بتکونو" نامہ خوبنہ گرم - نو
خوبنہ د دریاب دہ او فیصلہ ستاسو -

پہ دے "بتکونو" کینے خنے داسے ہم مخے لہ راشی چہ
ہغے نہ موبن لنوہ افسانہ (SHORT STORY) ہم
ویٹلے شو نکہ د مثال پہ تو کہ "جو ارگر"

"زما نوم زہرا دے - دشکلنے بانوے دطوطی کل

لور یم - پنجویشت کالہ ورا ندے چہ پلار دجواری

پہ داؤ باسئللم نو گتلی جو ارگر تردے را اور سوم

مامور چہ دچکے پہ ہرندہ تیادہ کینے د خیلے سکہ

خور پیر بند گلو او کیرہ نو ہم دہغے پہ غین کینے

پہ لو تے خوب اودہ شو -

خود کو بتلی او را غونہ پلاپ د امثالونہ پہ

دے "بتکونو" کینے کم دی - زیات تو پہ کینے تاثرات

دی - خود غہ تاثرات ہم د حکمت او مقصدیت نہ خالی

خہ دی - نکہ "خاورے"

” خانگے ... یا ... خانگے داسپرے وے وہے

سریہ ! داتہ گورے نہ چہ خاورے خوری -

آقو - پریندہ چہ خوری کنہ - زمونہ پہ کالہ

کینے بے د خاورو نہ خہ دی . ”

دعلی خیل دریاب پہ دے افسانچو کینے پہ خنوخنو د

اوپرہ جذباتیت او مبالغے رنگ ہم خوردے - نو اکثریت پکینے

دعہ قصہ گو تو دے چہ هغو کینے زمونہ دچاپیرچل ژوندی

حقیقتونہ ساہ اخلی او د بناغلی علی خیل دریاب دمقصدی

سوح او رسا فکر گواھی ورکوی -

دزلمی فکر او خوانو ونولو پہ دے انقلابی قدم زک بناغلی

دریاب تہ دزرہ لہ کوئے مبارکی ورکوم - پہ دے چہ پہ نپروال

ادب کینے ددے طرز دیکوانو اہمیت او افادیت دیر سیوا بنکاری

حکله چہ دمعاش پہ دے لوئے درزغوبل کینے دچاسرہ دلویو

لویو قصی او او بدو او بدو داستانونو دوستو او اوریدو

وخت پاتے نہ دے او کہ دوروکی نہ وروکی یک کینے ورتہ

داسے دخیال او فکر نہ مامورہ خولمے پہ لاس ورشنی

نو داہم غنیمت دے .

ڈاکٹر محمد اعظم اعظم

پنپور پوهنتون

۱۱ فروری ۱۹۹۸ء

کُل پانرہ

د قیصی د اوریدلو او د قیصی د اورولو فطری خواہش د انسان
پہ خمیر کینے حایٰ اغبر لے شوے دے ۔ د قیصی د اوریدونکی ترہفہ
پورے تسکین نہ کیپی ترخو چہ ئے پورہ قیصی بنہ پہ توجہ
سره اورید لے نہ وی او د قیصی راوی ترہفہ پورے د قیصی مزے
دلاس نہ نہ پریندی ترخو چہ ئے قیصی سرته رسولے نہ وی او
دا ئے ویلی نہ وی چہ

” ذما مسئلہ تیرہ بیرہ د دین کتورے وکی

راوی د اوریدونکی نہ د خیل ذرہ رابنکونی انداز بیان د
حافظے دکمال او د ژبے د خوب والی داد وصول خیل حق گنزی
او د اوریدونکو له خوا دغه داد د راوی انعام ہم وی او صلہ ہم۔
خوداد معہ وخت خبرے دی چہ د خلقو تخنہ د فرصت کیمے نہ
وو ۔ پہ مغوی کینے مینہ وے ، اخلاص وو او ذرہ خوبی وے ،
خبرے ، جماتونہ او گو درونہ اباد وو ۔ خلق بہ بلا ناعہ د ما بنام

د گلونو پانرہ بویہ چہ قیصی شی د ملوکے

د ورینہمو د قیصی ئے نازک بدن ملول دے (خوشحال)

دچوڙی نه پس حجرے ته تلل او بيا خاص طور سره په رمي کيښه
خو به ئے ترنيمه شپه قصه گو ماما ته غونډ نيولے وو، دغه شان
به چه قافله په اوبدو سفرونو تللے ، نوسخت او اوبدو سفرده
به قصه گويانو د قصو په جادو اسانول اورالنډول - په
دغه قيصو کيښه به زياته قيصے د مافوق الفطرت عناصرو نه
وگے وے او واقعات به ئے د انساني پوهے نه بهر وو -

د ژوند کاډه چه ټومره مخ په وړاندے تلو وخت رالنډيد
نومے نومے مسئلے راتوکيدے او نوي ضروريات را وړاندے کيدل او
خبره دے ته را اورسيده چه د وخت دکمی احساس او د ژوند بے شمير
ضرورياتو د انسان ذهني او بدني سکون اولوبتلو - دنوي دور د
انسان ټخه دومره فرصت چرته دے چه په ورځو ورځو او هفتو
هفتو د ناست وي او اوبدو اوبدو داستانونه د اوري -

په مغرب کيښه په دغه قسم قيصو کيښه مرچ مهاله گډه
کره شوه ، رنگ روغن پرے او خيژولے شوه او د ناول نوم
ورکړه شو او بيا د ناول نه لنډه قيصي را اوزينيده - خو د
پښتو معامله داسه نه ده . په پښتو کيښه لنډه قيصي د ناول
نه رومي راتوکيدلے ده او هم دخپلے خاوره پيداوار دے -

پښتو کيښه د افسانے عمر ډير کم دے او که مونږ بناغلے راحت زاخيلي
د پښتو افسانے امام اوسنو نو د افسانے عمر د ايتا کاله نه مخکيښه نه
خي ټکه چه "کنډه جيني" تراوسه د پښتو رومي افسانه منلے شي
چه راحت زاخيلي صاحب په کال ۱۹۱۰ کيښه بيلکے ده -

د کال سنہ ۱۹۴۷ء نہ تو کال سنہ ۱۹۴۷ء پورے افسانے وقت اور پتوں
 سست بلکہ دشت برابر دے۔ البتہ د ازادی نہ پس پستو افسانہ
 د توجہ مرکز گزید لے دہ او بنہ بنہ افسانہ نگاران او افسانہ نوییے
 میدان تہ راغلے دی او پہ صرہ موضوع لے افسانے لیکلے دی۔ اکثر
 افسانہ لیکونکیو پہ افسانہ کینے د ژوند مسئلے بیان کرے دی
 خو د روایاتونہ بغیر لے قدم نہ دے ایسے خوب بعضے افسانہ نگاران
 د جنس او خیتے مسئلے تہ زیات اہمیت ور کرے دے اوہم د ادغوی
 د فن مقصد ہم دے او معیار ہم۔

پہ پستو کینے چہ کوم افسانہ نگار مختصرہ افسانہ پہ مختصرترین
 شکل کینے پہ کامیابی سرہ او لیکلہ۔ ہزاربہ رشید احمد خان دے
 چہ "انگازے" پہ نوم لے خپلہ مجموعہ چاپ کرہ اگرکہ پہ دغہ
 افسانوں کینے د تحیر احساس (*Suspense*) دیزیات
 دے خو د تحیر د احساس نہ بغیر افسانہ د معیار نہ پاتے
 کیری۔ خو د ارباب صاحب تقلید چاہم اونہ کرو۔ او شاید دغہ
 منفرد انداز صرف د ارباب صاحب برخہ او کرحیدہ

بنہ ۱۹۶۵ء یا اغلباً ۱۹۶۶ء د
 زیارت پہ یو مازیکر خپل یو محترم استاد چہ د سکول میدیہ ماسٹر
 دو اد دوعہ خوابہ مگری د میلستیا پہ خاطر خان سرہ روان
 کرل۔ د سکول نہ پہ سویل پہ شنو پتو کینے پیادہ تگ دیوہ
 مزہ کولہ خو اسمان سترگے بنے نہ غرو لے۔ سارہ لحظہ پہ لحظہ
 زیاتیدو او صرہ کلہ چہ مونہ یو شانہ خوہ تہ را اور سیدو نو د

شی بیانوںے ئے نہ شی . دکل پانڑے افسانچے دایمایت، علامتی انداز
او دپنتنی چاپیرپل بنکلے نمونے دی . دشمیر پہ شوپکو کبے
دومره غت و اقعات او پرانستی رازونہ بیانوںل خہ اسان کار نہ
دے . داسے بنکاری چہ پنتو افسانہ دکمپیوٹر پہ دور کبے
دور داخلولو دارومپٹے کوشش دے اوراتلونکی نسلونہ بہ
بناغلی علی خیل دریاب ددغہ اختراع امام گنڑی کوم چہ ددہ
حق دے .

دبناغلی علی خیل دریاب افسانچے دننوںے افسانے مختصرترین
شکل دے دایمچی یوہ نوے لاریہ دہ . روپئی کہ وریہ دہ، پہ
تول پورہ دہ . پہ دے کبے ہم ہیچ شک نشہ چہ دهر نوی
کار مرستہ ہم کبڑی او مخالفت ہم . خود کار خلق ددے خبرو
پروانہ کوی هغه دغالب خبرہ چہ علم

نرستاش کی تمنا ہے نہ ملے کی پروا

خوشحال بابا خہ دمطلب وینا کرے دہ . سہ

دچاھل پہ بخیرہ تش سربنورول دی

آفرین م پہ خبرو دانشمند کر

زہ دعلی خیل دریاب دغے نوے اختراع اونوی کوشش
تہ دقدر پہ نظر کورم او دام یقین دے چہ لوستونکی بہ دغہ
انداز خوبن کرپی پہ مینہ بہ ئے اولوی اوخوند بہ ترے واخلی .
زہ نورو زلمو او پیغلو تہ ہم دابلنہ دکرکوم چہ هغوی

اسمان نہ سینے پانوں دے زاریوں شروع تھوں - موہن چہ دے
صورت حال کینے گیر وو چہ کہ پہ شازستید لے نوہیچ فائدے
نہ و ا پہ ورائدے تگ ہم سکن نہ وو او زما کورتہ لا د
یو میل نہ قدرے زیاتہ فاصلہ پاتے وک موہن چہ خپل
پخوانی چوک تہ اورسیدو نولاس پینے مو شل شوی وو او د
ما جس لگنو ہمت مو نہ شو کو لے ۔

مادغہ رہنتو نے واقعے تہ دیوے افسانے شکل ورکرو چہ
دشپن پنچہ جملو نہ زیاتہ نہ وک او عنوان یم ورلہ -
" دعوت او آفت " کیتنور ۔ دغہ افسانہ بیا د مارچ پہ
میاشت کینے پہ ورچیاسرہ " بانگ حرم " کینے چاپ شوہ ۔ ددغہ
واقعے پس منظر صرف ماتہ یا زما میل منو تہ معلوم وو ۔ خدائے
ستہ چہ ہفہ ورخو کینے زک پہ دے نہ پوہیدم چہ گنی دا
یوہ مختصر ترینہ افسانہ دہ ۔ نو بنا علی ایوب صابر زما پیرہ
چا و گیرنہ او کرہ خو دغہ افسانہ اوس ماٹخہ نشتہ ۔

دہنتو افسانے یو انداز نو د ارباب رشید احمد خان دے او
یو بچی جدا انداز زما د خوبہ او زرکہ تہ رانز دے شاگرد
علی خیل دریاب دے عکھ چہ پہ پنتو کینے دغہ قسم تہ نمونہ
د دے نہ ورائدے زما د نظر نہ نہ دہ تیرہ شوے ۔ د بنا علی
علی خیل دریاب د افسانچو موضوعات ہم پنکلیے دی او نوم تے ہم
جارب توجہ دے ۔ پہ دغہ افسانچو کینے دیوے مکملہ معیاری
او پہ قول پورہ افسانے قول خصوصیات او لوازمات موجود دی ۔

د غزل زلمے د

افسانے په کھاله کبے

بناغلی علی خیل دریاب یو تکړه شاعر، پوهه ادیب ،
زلمے پوهان کلک ملگر مے ، میلمه پال پښتون ، فرمان برداره کشر
خوب زلمے انسان او بڼه خوش نویس د مے .
کله چی مونږ په امان دره کبے ادبی هلے هلے خله پیل کرے
نو زما غونډونو ته د بناغلی دریاب نامه دیو شاعر په حیث
را اور سیدک . هغه وخت دوئی لاد سکول طالب علم وو . په
رومبی ملاقات کبے دوئی لکه دیو حیاداره زلمی ماته خیل
شعرونه وړاند مے نه کرل . او بیا چه خه ورخه دوسته
هم د دوئی په تحریک مونږ خیل کلی کبے یوه اولسی مشاعره
جوړه کړه . او دوئی پکبے خیل کلام وړاند مے کړو . نو د دے
وړوکی طالب علم په شامته یو تکړه شاعر او پوهه ادیب
په نظر راغے .

د بناغلی دریاب د پښتو ژبے او ادب سره د بے کچه مینه
په سبب مونږ هم د دوئی په خوبنه او کوشش همیشه پښتو ادبی
تولنه

رجسٹرڈ اماندہ جویہ کپڑا او تر دے مقامہ مو را اور سولہ ۔

مونہ دوارہ کہہ د پبتونخوا ہرے سیمے نہ شاعرے لہ
تلی یو ۔ نو بناغلی دریاب د خلیقو پام خپل غزل ستہ
راگر خو لو کینے خامخا بریا لے شوے دے ۔ دیر حله نو پہ
روانہ مشاعرہ کینے خلیقو د دوی د کلام نمونے ہم غوبنتی
دی ۔

یوہ مشاعرہ کینے چہ د پبتو نامتو خپرنگار پروپتو شامین
د دریاب خونذور غزل واوریدو نو اعلان ئے اوکرو
" چہ کہہ د ازلمے د خلیقو غزلو کتاب چھاپ
کول غواری نو نیم خرخ ورسرہ زہ منم "
او بیا پہ دیرہ کپڑا مودہ کینے بناغلی دریاب د غزل
داسے کوہلے بحر بے اوکرمے او لاکوی چہ ماورتہ د پبتو
د غزل زلمے " اووے ۔

چہ دریاب ئے پہ سنگر د غزل پروت دے
گڈہ خوبہ باندے خبر ئے ملاکنہ دے

بناغلی دریاب د شروع راسے د شاعرئی سرہ سرہ نثری
اصنافو تہ ہم پاملرنہ کرے دہ ۔ د طاب علمی پہ زمانہ
کینے ئے پہ یوہ ڈرامہ د یو پرو دیوسر صاحب نہ شاباس
ہم اخستی وؤ او ہغہ بناغلی ترے ہغہ ڈرامہ ریڈیو پاکستا
پینور مرکز تہ ہم وری وہ ۔ وے د پبتو ہغہ خبرہ
" چہ دکوم پھی دپلارہ ئے پیسہ نہ وی او دمورے

کاسه نہ دی هغه ځې سبق نه سی

ويښلے .

نئ دولس کاله وړاندے چه ملگرے نوشيروان عادل
د ورځپاڼه څه جهاړ پېښور د پښتو برخه نگران وو - نو د پرو
زلمو لیکوالو سره څنگ په څنگ بناغلی دریاب هم ډیرے
قیمتی ملغرے پښتو ادب ته بڅښلی دی - او دخپل اصل
نوم سره سره ته په قلمی نوم هم ډیر مضمونونه چهاپ
شوی دی -

هم په دے موده کښے بناغلی دریاب کافی افسانچے اویکلے
چه څه پکښے په ورځپاڼه "جهاړ" پېښور ورځپاڼه "وحدت"
او اووکه "رحمٰنی هیواد" پېښور کښے چهاپ هم شوے .
دومره بنه افسانچو په لیکلونه یواځے مایه شا
او تپوؤ - بلکه نورو ملگرو ته هم بنه ډاډگیرنه اوکړه - روسته
ته د افسانچو سره سره ډیرے افسانے اویکلے - چه څه خو
په اخبارونو رسالو کښے چهاپ شوے اوڅه لاتر اوسه ناچهاپ
پرته دی - ډیرو ملگرو صلاح ورکړه چه دا افسانے کتابی
شکل کښے چهاپ کړه .

اوبیا څه موده وړاندے چه د غزل زلمی یوځل بیا د
افسانچے په درشل پښه کښودا . نو افسانچے د دوئی هلنده
فکر او بنسټ رازے ذهن ته تود هرکله اووے . دا ځل
بناغلی دریاب د افسانچے په سرڅڼه کولو ډیر کړاو اوکړو .

اوٹان تے د افسانچے پہ کھالہ پہ ہسکہ غری وردنہ
کرو۔

راحتی چہ اوگورو چہ د غزل زلمی دخل فکر و فن ٹومڑ
قیمتی منغلرے افسانچے تہ پیرزوکری دی - او د افسانے
پہ کھالہ کینے تے ہان لہ کوم مقام پیدا کرے دے۔
د بناغلی افسانچہ نگار مشاہدہ بنہ ژورہ دہ - دوئی
ہم پہ دے معاشرہ کینے سترکے غرولی اوہم دلہ ڈوسند
کوی حکہ خو د ژوند پہ ہر ارج دسا نظر لری - او ہر رنگ
تے پېژنی . د دوئی اکثرے افسانچے د دے معاشرے عام
واقعات دی . چہ دوئی بکینے دخل فن پہ ذریعہ زہرا بنکو
اونوے والے پیدا کرے دے - دوئی دخل چاپیرچل دے
واقعاتو او حادثاتو تہ ہیشکلہ ہم پہ جذباتی انداز نہ
دی کتلی - بلکہ د واقعے ، حادثے او کردار بنہ ژورہ جائزہ
تے اخستی دہ . پہ خپلہ جذباتی ، عملی ، اخلاقی او ذہنی
سرمایہ کینے تے بنہ اغنلی دی - او بیائے ورتہ پہ افسانوی
رنگ کینے درنگ کپری الفاظو جامے وراغوستی دی . حکہ
خو د افسانچے د مجلس کرمولو سرہ سرہ زہرونہ ہم بنہ
گرموی .

پہ ہرہ تولنہ کینے داسے واقعات او خبرے وی چہ د
معاشرے غری تے یوبل تہ پہ پس پسی کینے واتی . پہ
عام مجلس کینے دھرچا د وراوندے ددغہ واقعاتو ذکر ہرٹوک

نہ شی کو لے ۔ نو د بناغلی دریاب بے بالکہ فلم ورلہ پہ ڀیر جران
انداز کینے غورہ الفاظ او مناسب علامتونه نو بنی کری
دی او پہ ڀیرہ فنکاری ئے ددغه واقعاتو او حادثاتو نہ
پردے پورته کری دی او نہ یوا ئے عام لوستونکی ته
ئے پہ ڀرکھ کری دی بلکہ پہ سوچ او فکر ئے ہم مجبوروی
دوئی کھ پہ معاشرہ تھکونہ کوی ۔ د پښتو تو ہم پرستی
غندی ۔ د دنیا بے ثباتی پہ گوته کوی ۔ د پښتو د غریبی
یا دوی او کھ د موجودہ دور د مسلمان بے عملی پہ نخبندہ
کوی ۔ نو د خپل چارپپرچل عکاسی پہ ڀیرہ بنہ طریقہ
کوی ۔ کھ د طنز غشی وروی نو د مزاح خواہکہ ہم خوروی
د خپل چارپپرچل ڀیر رشتونی واقعات او حادثات ئے د
افسانچے پہ فن کینے رانغار لی دی او د خپل کورکلی اصل کوردارونو
له ئے ہم پہ خپلو افسانچو کینے ځائے ورکړے دے لکه اخونامرا
شیخ استاذ ، ممتاز ، توپک ملنگ ، عبدولی ، رحمانی گل او داسے نون
بناغلی افسانچہ نگار یو اعلیٰ تعلیم یافتہ زلمے دے ۔ د قافی
تاریخ سرک سرک پہ موجودہ نړیوالو حالاتو ہم بنہ نظر لری ۔
ځکه نو ئے ځینے نړیوالو واقعاتو ، حادثاتو او قافی المیوتہ د
افسانچو رنگ ورکړے دے کہ "ورختہ" او مادہ پرستی ئے تاریخی
بنہ لری نو "شیلونہ" "برل ماٹنہ" او "ایمل کانسی" ئے
د بین المللی واقعاتو او حادثاتو بنکارہ شاید لری ۔ لوہا د
ملکی سیاسی کلتور پہ حوالہ بنہ کوشش دے ۔

کہ د بناغلی علی خیل دریاب د افسانچو پہ فی ارح نظر
اپوؤ . نو د افسانے د پارہ چہ کوم توکی ضروری پکار وی ہنہ
دوی خیلو افسانچو کینے پہ خیل خیل تابین ہائے کری دی .
د اکثر افسانچو پلاہونہ ئے د حقیقت او جدت د وارو پہ
کالو پورہ دی . او پہ یر اختصار سرہ ئے یولو عناصرو
لہ پہ زپکا پورے ہائے ورکرمے دے . کشکش (SWSPENCE)
او پہ تیرہ تیرہ (CLIMIX) د افسانے روح وی د اتوکی
بناغلی پہ خیلو افسانچو کینے د جو جملو پہ مدد سرہ اصلی
مقام تہ رسولی دی .

کردار نگاری ہم د افسانے د پارہ لازمی گنہل کیری . د
افسانچو کردارونہ د خیل چار پیرچل سرہ سم او فطری دی .
دوی کلہ کلہ پہ یوہ جملہ کینے د کردار پینڈنگلو کوی . او
د خوبو سرہ سرہ ئے خامئی او کمزورئی ہم پہ کوتہ کوی .
د کردارونو ژبہ ئے ہم خیلہ دہ اونوم ئے ہم د ہنہ کردار عکاسی
کوی . خہ کردارونہ خونے اصلی دی او د خیل کلی کو خونہ
راختی کردارونہ دی . حکہ خو د پلاپت سرہ منطقی
تروں لری .

د بناغلی دریاب د افسانچو ژبہ خونہ ہم وہ او سوچ
ہم . د کردار او ماحول سرہ سم الفاظ ئے راوری دی . ویرو
علاقائی تورو لہ ئے ہائے ورکرمے دے او ورسرہ یر الفاظ
ئے داسے ہم یکلہ دی چہ خنکہ ئے عوام وائی . ہم ہنہ شائے

یکلی دی ۔ او دغه رنگ ئے یوہ جملہ کینے ڇیر مطلب رانگار کے
دے کلہ کلہ ئے دخل مقصد ٲرکند ولو دپارہ داشاروکنایو
او علامتونو نہ کارا خستے دے ۔

دیو پښتون پوهان وینا دہ چہ

” افسانہ نگار دخل فن پہ زور ٲہ خیرے

ٲرکندوی ۔ او ٲہ لوستونکو تہ ٲریں دی ۔“

بناغلی دریاب تقریباً ٲولو افسانچو کینے ہم داسے کرمی دی ۔

لوستونکی تہ تیاری نوری نہ و رکوی بلکه هغه پہ دغه

واقعاتو دپوهه کیدلو دپارہ پہ سوچ او فکر عم مجبوروی

او هغه بیا دخل ذهن او فکر مطابق دغه قیصه ورائدے

بیاتی ۔ او دھغے پہ حقلہ خپله رائے قائموی ۔ د ٲینو

افسانچو مقصد تہ درسیدو دپارہ خودیر سوچ ٲکار دے

محترم ہمیش خلیل ہم د بناغلی دریاب پہ دے کتاب پہ

ٲاسنگرمی دول یکل کرمی دی او دخل علم و فن پہ ذریعہ

د دے افسانچو ویرہ بنه تصویر کشی کرمے دہ ۔ ولے بیا هم

دیوے نیمے افسانچے مقصد تہ نہ رسید لے ۔

د افسانے دپوهانو پہ خیال د افسانے دپارہ لنډوالے

ضروری دے ۔ ولے خاص حد ئے مقررول ٲکران دی ۔ ٲکھ

چہ کہ بے مطلبه جملے او خبرے د افسانچے پہ اوبو ٲار

ٲورسیدی ۔ نو تاثیر وحدت تہ هم زیان رسوی ۔ پہ

لنډوالی کینے خود بناغلی دریاب افسانچے خپل مثال پہ خپله

دی . د شمیر پہ ٹوجملو کینے ے یرخہ بیان کری دی .
یعنے دا افسانچے پہ معنوی لحاظ د جامعیت بنکلی شاہکارونہ
دی . ہم دغہ وجہ دہ چہ دے افسانچو کینے تاثیر وحدت
قائم ساتلے شوے دے .

بناغلی افسانچہ نگار خیلو دے افسانچولہ داسے سرخطو
خوبن کری دی چہ دمکزی خیال پہ پورہ توگہ عکاسی
کوی - اکثر سرخطونہ ے قیصے تہ خلا بجنبی اولوستونکی
نظر حان تہ داکابی او ذہن ے قبلوی .

د دے افسانچو آغاز زبڑہ رابنکونکے دے او پہ یرہ
اسانہ لوستونکے حان سرہ روانوی اوہم دغہ رنگ ے
د افسانچے انجام دے . چہ مقصد ے اکثر پہ یوہ جملہ
کینے رائغار لے دے . منظر نگاری ہم د دے افسانچو خاصہ
دہ . کلہ کلہ خو پہ یوہ جملہ کینی پورہ پورہ منظر
بیانوی او کامیابہ منظر کشی کوی .

دے افسانچو کینے چہ بناغلی دریاب کوم انداز خیل
کرے دے دا د دوی حانگرے اسلوب دے . دوی دھیچا
نہ متاثر نہ بنکاری . پکاردی چہ نور زلمی پیغلے دا انداز
خیل کری .

دے افسانچو کینی بناغلی افسانہ نگار د پبتنو د کلی کوخو
واقعات حادثات ، توصیات رسمونہ رواجونہ ، دودونہ او
قدرونہ پہ اصلی شکل کینے ورائد بے کری دی . او پہ یر

ہم پہ گو تہ کری دی ۔

" دا افسانچے د پبنتی کلنور او فونکلوری عناصرو

بشپہ نندارتونو نہ دی۔"

دا افسانے دا نوعو پہ حقلہ چہ پوہانو ٹومرہ
قسمونہ بیان کری دی ہغہ تقریباً قول پہ دے افسانچو
کپے پہ نظر راجی ۔ کہ کرداری افسانچے لری ۔ نو واقعاتی
او ماحولی افسانچولہ ئے ہم حائے ورکرمے دے کہ دے کتاب
کپے علامتی افسانچے شتہ ۔ نو پہ نفسیاتی کشالو یسکی
افسانچے ئے ہم شاملے کری دی ۔ دا کتاب تاریخی افسانچے
ہم پہ خپلہ لمن کپے لری ۔

دا افسانے یو خارجی پوہان ہاتھرون وائی ۔

" افسانہ نگار دا افسانے پہ ذریعہ دخپلو

لوستونکو پہ ذمن کپے یو اثر پربنودل غواری۔"

زما پہ خیال بناغلی دریاب دیو کامیابہ افسانہ نگار
پہ حیث دغہ اثر نہ یواھے دخپلو لوستونکو ذھنونو
تہ رسوی بلکہ پہ سوچ او فکر ئے ہم مجبوروی؛

زلمی دریاب د پبنتو افسانے پہ کھالہ کپے نوی او
پاخہ بنیادونہ کپنودل ۔ خدا ئے دی او کری ۔ نور پبنتانہ
زلمی پیغلے پہ دغہ بنیادونو بشکلی او سورہ مانری

او پڻتو افسانہ د عصری غوڻتنو سره سمه مخ پيه وړاندے
بوځي .

بناغله درياب كه د "غزل زلمے" دے نو د افسانے په
كھاله كښے د چركي د برے غاړے سرے دے .
خدا ئے د ددوئي په ذهن او فكر نوره رنگيني خوره
كړي او په قلم د ئے برکت شي .

مياں فضل الرحمان شاہد

صدر

هميشه پڻتو ادبي ټولنہ د رجسټر

امان دره ملاکنډ ايجنسۍ

دنیا لیونٹی

د احساس برتری بنکار دالیونٹی دنیا دؤکا مٹین
چرتہ یو حائے کیدو تہ پریندی - حکہ نو
بنہ بہ داوی چہ مونز دیوبل نہ داسے ورک
شو چہ دادنیا موپہ لہون لہون پہ بلہ
داؤری - بیابہ کئے خیروی مونز
سره یو حائے کین و

عمرونہ اوشو چہ جانان
کلپانڑے تہ داسے ویلی
وو - مغوی ہم ہفہ شان
دیوبل نہ ورک دی
ولے دنیا ہم
مغسے لیونٹی

خاورے

ٹھانگے یا ٹھانگے داسپرے ولے

وہے . سرپیہ ! داتہ گورے نہ

چہ خاورے نوری .

اُفو ! پریندہ چہ

نوری کنہ - زمونہ پیہ

کالہ کینے بے د

خاورونہ

خہ

دی .

جرم

ہفتہ نین پیر بے تولہ خبلی دو
دسترگو نہ تے اورونہ وریدل . دغصیو
شین تندر وو ، کورتہ پہ رانسوتو
تے دیو نو تے جرم زلز لے راواستے
بُنی کہ تے د بنحوالی د قیدہ
خلاصہ کرہ خو خان تے د
پنہمانی پہ زندان
کینے ہول عمری بندی
کردو .

دگوٲ ميڀنے

زما نيا ڀيرا سادو بنڃو وڌ . چو ڪله به ورتو ڇو سڃتو
راڀڻي سادا نو چغو به ٿو ڪڙو " چو دگوٲ ميڀنيه رارسيڀو "
اگر چو ما به اڪثر منع ڪولو . ولو دادغو عاڊ ڪڙو
وو . فويو وڙڇ چو هغو په ڪهڙو ڪيڻي پڻي
فوت ڪول اوڀي دتاؤ له وڃو په مور ڪو
دا وڀيدل . نو نيارم چغو ڪڙو چو " دگوٲ
ميڀنيه رارسيڀو " - اوڀو دمو ڪيڻي دبر ڪو
دگوٲ نه يولو ٿو منڀر ڪيڻي په ڪهڙو
ڪيڻي را ڪيل شو . نيا ته م اوڙو
چو دگوٲ ميڀنيه رارسيڀو
هغو ما ته غصه غصه
ڪتل او ما په ڪهڙو
ڪيڻي پڻي ختي
دگوٲ
ميڀني
ته .

مات منگے

لونگ - کشمالہ پہ خار کینے اختی وے - چرکے تے را او بنگلہ

ورروان شو اورو غوندے تے او ویل - یرک

کہ ن ہم کشمالے زما دیاریدلو خواہشاتود

قتلرلو ہتھ اوکرکے نو قصہ تے تماموم.

..... او شو چہ ہغہ کشمالے تہ

رسیدو نو دسیند پہ غارکے ہغہ سنہ

وے نو دہغے مات منگے پہ داس

حالت کینے پروت دو ، لکھ

چہ دکشمالے دینتوپہ

سندرو کینے دلونگ

پہ نس پرستی

پورے پہ

بق بق

خانڈی.

پردی ستر کے

آخر داستا خلی له راتله ٹخنکھ ، خُکھ چہ ماخوستا
د مینے پہ خاطر دوینے تہولے رشتے قربان کرے
او تودے چہ دیلار د مالہ مِ ہم لاس اووینجل
خونہ پوہییم چہ پردی ستر کے د
اولیدے نوٹخنکھ د پہ دوغ زہرا

اووے چہ

مینہ پہ تلو راتلو زیبا تہیزی
موزکرہ مہ راحہ چہ زہرا د صبر شینہ

زما پھ زہرہ باند بلبلا را اوویدے

یوہ پنچھ شپین کالہ ورا ندھے چہ زہ لاپہ لونڈا و دوم - او تہ بنہ
ٹوانہ ، نرمہ ، گرمہ ، بناستہ او بنکلے وے . ہر کلہ چہ
بہ زما سرہ پد کتہ کینے یوٹائے شوے او ما بہ خان
تہ راجوختہ کرے . نو بھر کہ بہ واوڑے وریڈے
ولے تابہ پہ لب ساعت کینے زما خور خور زہرہ
را قول کرو . او د اللہ ہو پہ خون لب
بہ دپہ قلا رۃ قلا رۃ د خوب تھکورو نہ
را کرل . خون چہ زہ ستانہ دیر لے
پہ مزدوری پے را ورک شوے ایم
ستانہ بغیر پہ سوری سوری
خادر کینے دڈمی او بڈ شپہ
دۃ او شرق باران دے . خہ کہ ہم اوس
تہ ہفہ بنکلا ، بناست ، گرموالے
او نرموالے نہ لے ، خوبیا
ہم زما زہرہ پرستے زما
پہ زہرہ باندے بلبلا
را اوویدے

مادہ پرستی

دایوہ داسے بے سترگو بلا دہ چہ کوئے واز
کری . نوبیا ددنیا ہرہ رشتہ او خیلوی پہ
یوہ قپہ کوی . اوہم دا وجہ وہ چہ د
ہمایون مادہ پرستی چہ کامران
را اونولو نو سترکے ٹے ورلہ پیٹ
تو دو سیخانو پندے کرے . تراوہ
نیمبوان ٹے پکنے پچورہ کرل
اوبیا ٹے پہ حجاز کینے
دا جل فرشتوتہ د
لاس پنو نہ
اوترلو

نازولے جذبے

چرتہ چہ دخواہشہ سر لرے جذبے دتیکا و توبہ
غیرہ بیا موی - نوہلتہ بیا دینے دسیچلو
جذبوا حساس پہ زہرو کینے لامیل
شی اوکہ داسے نہ وے نو
سنبل بہ ہیٹکلہ ہم زما
نازولے جذبے داسے
پہ بے دردی
نہ قتلوے

یقینہ

برینیں دی دچا - ؟ برینیں م دتور سپی - برینیں دی

دچا - ؟ برینیں م دزور ہندو . برینیں دی د

چا-! برینیں م دتورے کچتے ہلتہ اینگر اکا -

مالی ماما دموؤ - او دلتہ سپین داماتہ

لگیا وو - ہن برینیں ددمونو پٹے دے

زہ نو پرے ڈاکٹرانو دمالہ خلاص کریم

- بنہ یم خو چہ لب زور او کریم .

نو پیام دیو خدایہ وی - ماد

سپین دا خبرہ زرہ تہ و اچولہ

خوسکریم مالی ماما

اولید چہ پہ دولا سی

پہ جنگلی کینے

تبر

دھی

نورے

شرق باران دے - دمازیگر مونخونہ شوی دی - کبل کاکا

پہ پندو سترگو پینے ابلہ راروان دے . اوچہ زماپہ

بنکالو پوہ شو . نوپہ زورہ ئے اوویئل ،

تہ گورہ ! ظالمان دخدا ئے دکورہ ہم غلا

کوی . " ماورتہ ہیچ ہم اونہ وئیئل

حکھ چہ لبرہ شیبہ وراوند سے م د

دکبل کاکا زو ئے نوڑے اولید

چہ د چھترئی او خیلوسرہ

د پودرو پہ تکل

بازار تہ پہ

کرہ

مہیزہ

کہ یو پلہ پہ ہغو دوارو خویندو دبنکلاگانو سپرلی
دیرہ وو - نوبل پلہ دحیا او درنو غویونو پہ
کالو ہم بناستہ وے - ولے پہ تہول کلی کینے
ورتہ ہیچا ہم تن نہ ایسبورو - حکہ چہ
مورے پہ پلار پے مہیزہ راغلی
وہ - تراوسہ بی نکاح وہ او داساق دپلار او مور
دخطا پہ جہنم کینے دوی
پہ عذابیدے ، ولے
بیگاہ چہ شومہ دم شوہ
نو ہغوئی ددغے جہنم
نہ دخلاصی لاس
اومونڈہ اوریو
تا کلی منزل پہ
نوردکوڑہ
اوتے .

زهر ژنه پونه

په تکه توره تياره کښه چه عکره د شوتلو پنډ په شاکورته

رانوتو نو شمکي ورته سپکه پاسيده . پنډه د بيزه

مخه نه او غورخو . او خپله په کټ کښه بوږه بوږه

پريوت . شمکي ته هم تر څنکه پريوته . لږ ساعت

پس راپاسيد . يو څو قدمه لار . او بيا کښناست

يو لاس ته دهغه په سپين مهين وجود په قلاڼه

قلاڼه گرځولو او بل لاس کښه ته دهغه تي

را او نيول . کله به ټي ورله په يو

” تي “ زور کړل او کله به ته په بل

دغه رنگ کله به ته دهغه په

نرۍ او پسته خپته لاس او وهل او کله به ته خپله سينه نه

راجوخه کړه . آخر شومه دم شوه . او عکره هم اوډه شو

خوسر چه هغه دخپله بيزه نه د پيو اختو په غرض وران

نونه خو په هغه وجود کښه ساه واه . او نه په

هغه ” تيو “ کښه پيو وو په کومو چه هغه

بيگا لاسونه وهل . بلکه د غلا په

زهر ژنو دارو پونه شوو شوتلو

هغه د عکره نه مروړه

کړه واه .

پښتانه

د بیوتی پالرنه چه راغبرگیدلونولاره کښه
تریفک جام شو - دے کښه یوسپن ډیری. چوکی
په لاس زمونږ موټرپله راغلو، ویلے.
"خان! بی بی ته چوکه واخله کنه - مارم
کورودانے ته اوکتل چه وینته زما د
وینتوننه هم وارے وو - هغه سکئی
شوه - ماهیخ اوننه ویل - البته
سپن ډیری په تلوتلو کښه
او ویل - یره هغه پښتانه
خاورو او خوارے چه
ویل به ے . د
نیکه په نائی
خه؛

برند کا خاموشی

سر! زہ ہم دے دیپارٹمنٹ ریگولر سٹوڈنٹ
یم - زما اکیڈمک ریکارڈ ستاسو دورانہ دے دے۔
یونیورسٹی ریکارڈ ہولڈر نہ علاوہ زہ گولڈ میڈلسٹ
ہم یم - ولے دخیل ایڈیل استاد برندہ
خاموشی ماتہ لکہ دغنی پے خیر پے
سلوٹبو گویا شوہ - چہ ہغہ پے
مات زپہ دیو خاص سیاسی اثر لاندے
دیو تھرڈ ویٹرنر ارڈر اوباسی
اوہم دغے ارڈر زمانہ زما
دحق سرہ سرہ ذما
دسر سیورٹھے ہم
اوترورلو۔

لیبرل مائندہ

آزاد خیال - روشن خیال - لیبرل مائندہ
جو ادخان دانگلشی پروفیسر چہ پہ ورہ رادنہ شو
نو خیل نابالغہ زوئے اولورٹے لغر سوغر
پہ قابل اعتراض حالت کنبے اولیدل - د
پنبولاندے زمکہ ئے اوتبتیدہ - لغ کوٹہ
تہ لار - اوکلاشنکوف پہ لاس
را اوت - پہ حائے ددے چہ د
خپلے آزاد خیالی قتل ئے کرے
وے - پہ چت ولا پکا
وش انہینا ئے پہ دزو
سؤل سؤل
کرہ

بنا پیری

بیگاہ چہ لس بچے کورتہ را اورسیدم ، نو
بیچے راتہ د احمد دین د مرگ روح پیچونکے خبر
واورو - یرہ ! غریب دا خلو بنت کالہ
دیو ڈور نفسیاتی کشمکش پہ کوئی کینے تیر
کرل - چرتہ فالی ورتہ ویلی وو۔ چہ
چہ پہ تابہ بنا پیری مٹینہ ی۔ حکہ
نو دادہ مکہ کوا - اوہم دا وجہ
وہ چہ دخلو خیلوانو او
یارانو دوستانو دیا بیا وینا
با وجود ہغہ دادہ تہ
غارہ کینبواہ - مٹین
مرشو۔ نو بنا پیری
پر مینہ نہ
شوہ۔

نزوبہ توملہ

خہ کھ ہم جان ورپے پہ تلو راتلو چیلٹی

اوشلوے ، خو " دنیا " د سخر کورتہ وچ

توت خورلے وو . اودا حکہ چہ

دجان ژوند بخنبونکے توملہ

دھغہ بے سرہ خوانٹی

نزوبہ کرے

لوتہا

ماچہ م پیر نہ داوداسے دیارے لوتہا سما
کپڑا - نوراتہ تے افرمائیل چہ زما لوتہا سپہ
خلوت خانہ کنبے دے - ہغہ راوڑا - ماچہ ترے
دخلوت خانے دلوتے راز اوپونستلو - نو
وے فرمائیل : دریاب خانہ دھرے
لوتے نہ خوشوک ستر نہ ماتوی کنہ۔
مائم دیپر د حکم تعمیل اوکرو ولے
فکر یورم چہ زموںزہ دملک دھرے
سیاسی پارٹی مثال خود خا
خرخوونکے رنہوی دچہ
دھرے لوتے نہ دخیل
ہان اوکالہ
ستر
ماتوی۔

جاءے

ژڈ دواڈہ قائل نہ یم کھک چہ د انسانی ذات تکمیل

دواڈہ نہ بغیر ہم کیڈستی - عمران بہ اکثر دہیا

ولے پروں م پہ سرہ غرمہ کینے لغرسوغر اویدو

چہ کوریلہ پہ منڈہ وو - دوستہ خبرشوم

چہ د ترکانچی کرہ پہ بدنیتی اوختے

وو - اودھغہ زامنو ترے جائے

اوبنکے وے - ماغوبونہ پیرہ

کرہ - اویقین تہم پربوتہ

چہ پہ رشتیا شیخے

دسرو دیارہ او

سری دینگو

دیارہ جائے

دی

زریپانرہ

زریپانرہ او ملال کہ پہ یو بل ورک یونی
وو خو پہ زر زری شال کنبے د زدے شری
پیوند چرتہ کُائیڈو او ہم دا وجہ وہ
چہ ملال کہ د زریپانرہ نہ شو، خو
دہغے د وادکا نہ شو شپے ورائدے
ئے د زریپانرہ د غوبستوسالو
تہ ہغہ خہ ورتکوهل
چہ د گناہ زہر ئے ہم
لرل او دشواب
خوشبو کمانے
ہم۔

بدل

خاندانہ زکا ستا دنا جو رہ پلار خد متونہ نہ شم کو مے . ترخو
چہ ضغہ پہ دغہ کور کپنے وی . نو مامہ وینہ —
او — دا زما آخری فیصلہ دہ . ماسختن شوخو
دخانی پہ مزغو کپنے د بنٹھے دے رتہلی جواب
غوئمنہ جوہ کرے وو . اوس تیارکا
شو مے وک . پلار تے پہ شاد سیند
غارے تہ یورو . نو چہ سیند تہ
تے غورخو . نو پلار ورتہ
اوو مے ! بچیہ ما ددغہ بزکمر
نہ سیند تہ او غورخوہ .
خکھ چہ مارم دپلارنہ
دیکہ بدل ہم
دغیے اختہ
دو

کانرپی

کلی کنبے کہ بہ دچا خیل پتے وو اوکنہ ، خوگنی
بہ تے د عظیم گل کانرپی تہ رانوستل ، او
ہم دلتہ بہ تے کانرپی کول ، ولے د
حیرانتیا خبرہ خو دا وہ ، چہ کلہ
بہ پور تیار شو . نو دکلی
یوکس بہ ورتہ ہم نہ
دانزدے کیدو . بلکہ دا
بہ عظیم گل بہ یوازے
خان خیل پور
گنہلو

بے علی

انہوں ناصر خان رائے بن مازنگر اووے ۔ ماسٹر صاحب ۔ بیگاہ

تو دویر نہ ہریم ۔ ماوے ! اخونہ خنکہ ؟ ویلے زمکہ د

تاہے وک، نمر نوزور و۔ ویشید لے اوہے رائے کے و او ملک

دخرونہ دک وو ۔ ما پوس او کرو چہ نور خولا نور

دی ولے دادومرہ خرکے خٹے کوی ؟ جواب رائے

چہ دا بے عملہ ملایا دی ۔ اوکے یقین دینہ راجی

نو دھان خواتہ دا اولہ خرد غون نہ

راکابہ پچلہ بہ پوم شے ماصم ہغے اوکل

او چہ خنکہ م خرد غون نہ راکابو

نو مولانا صاحب چغے کرے پریدہ

- پریدہ - ظالمہ مرد کرم

- ماچہ ستر کے او غرو لے

نوبیہ شہ وہ -

زمالاس وو - او

مولانا صاحب

غون وو ۔ توبہ م او ویستہ چہ زما د

خلوینتو لانو استاد او بے عملہ ۔

دولتی اوجنازه

داہل چہ منیر درے میاشتی پس ہم کور تہ رائغے۔ نو
چنار اکا پسے خیلہ بنار تہ لارو . ولے مازیگر د
بم پہ یوہ چاؤد نہ کنے پہ حق اورسید . او
سحر چہ منیر دکامیا بے ہم چاؤد نہ
پس دک جیبونہ دکلی پہ کنڈو
راورید ، نو دبم پہ چاؤد نہ
کنے تے دیلار دمرینے خبر
ہم واورید . ہفہ خوبہ
پہ دغہ پیسو خیلہ
دولتی راورپی۔ ولے
دیلار جنازه
تے اوویستہ.

حرمونے

دالسمہ رشتہ وہ چہ د "پری" دیارہ راغلی وہ،
خو پتہ نشتہ چہ جمال اکا ولے غارنہ ایبنودہ
پہ صر طور بیا یو وخت داسے ہم راغلو
چہ پہ "پری" پیے درشتو راتللو
تمبے پورے شوے، او نن دسحر
دمونج نہ پس جمال اکا ہغہ
ماشوم کورتہ ننہ ویستو
کوم چہ لبرہ شیبہ
ورانڈے ہم ددے
کورہ "پری"
ویستے

گرینگ گل

سنگین دیو شمند پلار نیاز بین زوئے او بانو
دیوے بے وسہ مور غریبہ لور وہ - خہ کہ
ہم دیانو دارزوکانو مرکز سنگین وو - ولے
ہغہ دخیلے تولے دیارہ دتاترے دیو
داسے گرینگ گل وو - چہ ہغے ورتہ
دحسرت دتاترین نہ کتلے شوہ
خو خیلوئے نہ شو - او
عن چہ دغہ گل وختونو
دخیل روایتی جبر
ترخہ پہ یو
بل اور بل
کینے
اوتومبلو

پرتوغابن

زکا چہ پہ ڈاک ورنکارا شوم نو هغه دکور مخے تہ پہ
درہ ناستہ وہ - چہ زکا تے اولیدم نو پرتوغابن تے پہ لاس
کینے اونیوؤ - مسکئی مسکئی کیدہ او پہ پرتوغابن تے لاس
پقول - زکا ورو ورو ورنزدے کیدم هغے کلہ ماتہ
اوکلہ پرتوغابن تہ کتل - عن چہ زکا
ور اورسیدم او هغے زمالاس تش اولیدل
نو کر کئی تے گذار کرہ . وے حہ!
نہ کوم درلہ پرتوغابن، او پہ
ژرا ژرا کورتہ ننوتہ . وے
زما احساس پینے تے شلے
کرے پہ دے چہ

ۛ

منم اختر دے خو غربت م قتلوی بچیہ!!
تالہ پہ خہ بانڈ بنگری پر خہ نکریزے راورم

پیسے

شمشیر لالہ

چہ دستور فقیر پہ زیارت دُعا او کرے
او راوتلو - نو خوا کبے ولاہ یوماشوم
ورتہ اووے .

کا کا پہ بابا پیسے کیر دہ کنہ -
شمشیر لالہ یو سوہ اسویلے
او کرو او ماشوم تہ ٹے اووے
ٹارشم ، زکا خو
خپلہ دبابا نہ
پیسے عوارم نو
خہ پرے
کیر دم

اعتماد

ہٹی - - - ہٹی زما کور و دانے پد
ما ویرا مینہ وہ . اوہغے چرتہ زغیلے
شول چہ زہا د دھغے پہ امانت کینے
ذرا برابر خیانت اوکرم . ولے زما
دخواست نوکارو چہ دھغے داعتماد
نازولے گونہ شوکے پوکے
کرہ . نوہغے خوٹان
مرکرو . ولے زہا
تے داسے پرینوم
چہ نہ مرم
اونہ
رغیبم .

خرگند لیونے

خرگند لیونے نہ دو - خو چہ زلمے زوئے ئے د شلمے پیری
یارانے دمھو خوراک کرو - او دھغه د سیند وچولو
ھرہ هغه شنہ ے شوہ - نو سودائی شو - پورہ
یوکال پس چہ سیند د ضروری مرمت د پارہ
وچ کرے شو - او یو سہری خرگند
تہ غو او کرو چہ راشہ کہ مہیان
نیسے - نو هغه پہ تشولا کینمودہ
او تر لرے لرے پورے وچ شوی
سیند تہ او کتل - مادا سے محسو
کرہ چہ دھغه ڈر غوئے ستر کے
پکینے هغه ور کے ستر کے
گوری - کوئے چہ
بے ستر گویارانے
پہ اعتبار کینے
پنا کرے
وئے.

مہاکی غوز

دکلی سادہ جینکئی دخیلے دروغرنے مینے پہ نومہ کتے
گیروں - ہغوشی د وختی خوندا اختلو پہ غرض دوکہ
کول - ادبیا ورتہ د خان نہ مہاکی غوز جوہول - د
اعظم خان دگس لاس کارو - حکہ چہ یو
کہ دہغہ غوب غرٹی بنسہ وک - نو
بل پیسہ ہم ورٹخہ وک - ولے
پروین پہ ہغہ جینکو کینے نہ
وک - کلہ چہ ہم اعظم خان
ورٹہ د خان نہ مہاکی غوز
جوہ کرو - نو ہغے ورتہ
درسواہی یو دا سے
دروندا کانہ رادا چو
چہ ہغہ نے پہ مینچ

دوک

کرو

نوکری

د صوبیدار کاکا سپرہ سم نوی رابدل شوی واکي هم بيک
اولوستلو . اورتہ ئے اووے . کاکا - مبارک شہ، کہ

تہ منبتہ دکری وی نورائے ئے کرہ چہ حم۔

صوبیدار کاکا دکوئے دکوئی دے آر در تہ یوسوہ

اسویلے اوکرو . اووے ویل۔

”توانہ زمونہ پہ منک کینے د پریوتے

طبقتے د پارہ د نوکری مثال د

نشان حیدر دے چہ پہ ژوند ئے چاتہ

نہ و رکوؤ . دے کینے یوسرے

د بھر نہ راغے اووے ویل

صوبیدار صیب لاس

بہ اوچت کرو چہ

خدائے ستاسو

پچے او بجنسی۔

باور

دباور پہ مزغو د وی۔ سی۔ آر فلمونو دوسره ناورہ

اغیزہ کپری وک چہ هغه تہ خان د فلمی دنیا یو

ستر هیرو بنکاریدو۔ اوهم داوجہ وک چہ هرک ورخ

بہ ٹے کلالتی تہ دتختویل پیل پیل وے۔ وے نن چہ

هغه د سکول نہ راتلہ نو دہ ورتہ پہ یو دیر

بتکی فلمی انداز کینے دخیلے ناقرارہ مینے

اظہار اذکرو۔ هغه دپورہ خاموشی نہ

پس اووئیل: ”باورہ باورم نشی

اوبیا ئے دپل لاند غرمبیدنگو

چپوتہ اوکتل وے د

هغه باورہلہ اوشو

چہ هغه دیونوئے

فلمی هیرو

پشان

خان دغه چپوتہ اوسپارو اوخازہ ئے ہم صحتی نہ

شوہ

غانزکئی

وروکوالے بادشاہی وی - ثابتہ غرمہ بہم ہم
دلته ددے ادیرے پہ لارہ غانزکئی نیولے
او مازیگر چہ بہ پہ لوبو بنہ سترے .
شوم نو غانزکئی بہم پرینوے
ولے مودے اوشوے ، چہ
ہم پہ دے لارہ یوے
غانزکئی زکا راینولے
ئیم . پہ ژوند
م لوبے کوی
خوپریزدیام
نہ .

تَلّہ

بابو صیب - - - یہ بابو صیب خان اوتلی کنہ - خو زما پہ انکار
چہ ہغہ پہ ڈرا شو ، نو ما ترے پیوس اوکرو چہ ولے ڈارے؟
وئیل تے دادے تک ما بنام شو او یوکس ہم کھا اونہ تلو
زکا چہ داسے تش تور کیندی تہ لارشم نو بیا زمانہ
زیات زما وارہ ورونہ ڈاری - زکا بے کچہ خفہ
شوم او خان تلو پہ غرض چہ شنک تہ تہ
وراو ختم نو خوا کینے ولا ریو فقیر گویا
شو - کھا نو نہ پہ دے تہ مہ تلی
بلکہ د عمل پہ تہ کھا اوتلی
ما فقیر تہ اوکتد بیا م ڈرغونے
ما شوم تہ او بیا پہ باغ ناران
کینے ہغہ بے شمیر جو روتہ
پہ یو بل اچولی
لا سوتہ
گر خیدل.

انڈیوالہ

تجیر کہ دیر غوبتل چہ ہفہ د جمعے سرہ مونیج اوکری۔

ولے خلقونہ غوبتل چہ تجیر د دھوئی سرہ پہ یو

صف کینے اودریں پی ۔ اوہم ددے ناروا سلوک احسا

بہ ہفہ اکثر جہات تہ دراتلونہ ژغورلو

نن داختر پہ مانجہ کینے م اولید و چہ د

تولو خلقونہ شاتہ زمونن دکلی مشہور

ہیچرا "نیکی" سرہ اودرید لو فوجہ ہفہ

ورہ ہم صف پرینود، نو د جہات پہ

دروہی صف کینے ولاہ ملک صیب

تہ ئے بد بد اوکتل

او را اووت ، دیلے شی

چہ د تجیر مور ہم

ددغہ ملک صیب

انڈیوالہ

دزیرہ رنرا

کچکول خیل تھول عمر پہ پیری مریدی کنبے تیر کرو۔ ولے
دبجو پہ تربیت لے خہ خاص ناملرنہ اونہ کڑہ۔ پرون
لے دوہ زامن پہ غلا کنبے نیولے شوے وو۔ بیکاکا چہ
مونب ماسخوتن تیر د تانہے نہ واپس شو۔ نو ما
ورنہ اووے "چہ ما سرہ نہ پاتے کیوے۔ او
خانجائے۔ نو او درین چہ خہ رنرا خودرتہ راوہم۔
پیر تیارہ دہ؟ ہفہ ویل پرین دوہ۔ زہ
دزیرہ پہ رنرا حم اورخت شو
سحر سباؤن راعلہ۔ ویل لے
کچکول بیک نالی کنبے را پر یوتے
د۔ بنہ لے چور لہتہ
مانہ دہ۔ اوہستال
کنبے دے۔ ما وے، بنہ کچکول خوے۔ چہ
زہ > دزیرہ پہ رنرا حم.....

وروری خوری

دسحر بانگونو ته څه وخت لاپاتې وو. زکا د لامبلو په غرض
چاپ ته روان ووم. خو د تيارمې له کبله هغوی ته زکا
نه بنکاریدم. شیرو عبدل ته اوو مې، هلكه ستا
واره خودپلار کړه لار دی نو دا بیا ولې چاپ ته
روان شې. پرین د زوره وړه! د یاری د کوره
راغلم. استغفر الله او هغه ته چه تا خور
د بیله د خا. نوڅه او شو. وروری خوری
به کوو خو حساب کتاب به شې ترمنځه
وی. عبدل دا اوو شیل او

په چاپ
ورننو تو.

تپوس

مہانڑے چہ نن جمیل صیب تہ د سپرغے د غابنوں نوراختلو
زیرے واؤرو ، نو ورتہ ئے اووئیل چہ دے لہ د
دردونو دواقی ہم پکار دہ - معہ اول بپرسر
او اوہد حجامت تہ اوکتل . بیائے پہ
خپل تش جیب نظر واچوؤ . او دیو
سوہ اسویلی نہ پس ئے اووئیل
" سپرغہ چہ غابنوںہ
را او باسی نو مانہ ہم
تپوس کوی
اوکنہ؟

ذریعہ خوبئی

ہفتہم وختونہ دو چہ زما غیب تہ بہ راغلی - ما بہ دِ دنی
ملانہ دوارہ لاسونہ تاؤ کرل - پہ گبین گبین کوکئی بہ
م کھلکہ کیبنودہ اوتہ بہ پہ سترگو سترگو کینے
مسکئی شوے زہ پہ تاسین وم - بے کچہ مین.
پہ دے چہ زما ذریعہ خوبئی وے. وے
نن چہ پہ تا د حوانئی سپرلی خوارہ
شوہ - نوتہ پہ بل مینہ شوے
زما پہ مخ دِ د بدنامئی نوکاری
راکابل - زہ دِ پرینبوم
اودیل سرہ لارے
منم ! چہ مینہ
کناہ نہ دہ
خو خیل سپجلی
اقدار چقول
ہم ثواب
نہ
دے.

بکرو باباچی

ماچہ سکینہ ترور پہ سرہ غرمہ پہ پردی کلی کینے اولیدہ - نو
پنبتنہ رم ترے اوکرا چہ ترور خیر خودے کنہ ؟ -
وسیلے خیر چرتہ دے دغہ ایکی یوللے ہم وواو
هغه ئے ہم دتورو تمبو شاتہ کرو . دے
بکرو باباچی له راغلم چہ خہ تعویذ
رالہ اوکری - دیر میرنے دے -
سم تک پرق وی - سبا تہ بہ
رم زوئے راخلاص وی . زکا
حیران شوم - ولے زیآ حیران
پہ دے شوم چہ ہم
پہ دغہ وختا بکرو باباچی
پولیسو پہ ہتکرو
کینے بندیوان راروان کرے

حرام

داریو پاکستان دے اوقاسو خبرونہ اورئی۔ نپہ اسلام آباد
کینے یو پخوانے وزیر دیرو رشوتونو اوکریشن پہ کیسونو
کینے گرفتار کرے شو۔ ویلے شی چہ دکا اسونو تہ
بہ دمنرو اوشهدو مرے، کچ، بادام اوسوچہ
شودہ ورکولے شوہ ددے خبر
پہ اوریدو منگ مستری دودئی نہ پاسید
— اولگیا شو، تہ گورہ پہ مونہ
گزگز خاورہ پرته دکا - مونہ خود
لرے خورو - اوددوئی اسونہ
د دا خوری - نوگورے چہ
دوئی بہ پخیلہ خہ خوری؟
نعمت دیاری مار منگ مستری دلاسه اونیوو۔
دودئی تہ ٹے کینوؤ۔ اورتہ ٹے اووے۔
استاد کہ مغوی ہرخہ خوری نو حرام خوری
مونہ کہ لرے خورو او کہ کولیمے۔ نوشکرے
حلال خودی کنہ۔ منگ مستری
توبہ اودیتہ اویا پہ کاسہ
کینے دلری سرا پہ
برزولو شو۔

گناہ

داخود لوئے خبنتن خوبہ و۴۔ سلمی
کہ ہیر خوبتل چہ دھغے غیبرہ ۲ پہ نارینہ
اولاد دکہ شی ۔ نو دھغے دھر تدبیر
پنبے بہ د تقدیر پہ توره غو حیدے۔
او عن چہ سلمی ئے د بنتون
پہ زنجیر او ترلہ ۔ خو
نن ہغے ہم داسے گناہ لہ
غارہ ورکرہ چہ د
ہغے نہ پس د
تو بے تمبے
پورے
وے

۶

زمانشی یاد چه هغه گنی زما د حجرے نه بل پله تله دے. سر
د دے چه ما پرے د غصے تندرونه ورولی دی. د هلم
دے. رتله م دے او عن چه شرله م هم دے. خو
هغه خاطر نه دے دروند کرے. بلکه دیو
چمتو څو کیدار په حیث ئے د ژبی او بند او بند
شپه زما دپاره روښ کرې دی. زه ئے
د ژوند تر آخره ورځ پوره خپل مالک
گنرله یم. او زما په زړه ئے دخپله
فرض شناسی، خودداری او وفاداری
ژور ځایونه پرینبی دی.
ولے د افسوس خبره خودداده
چه ما دخپل مالک در پرینبے
دے. خپل فرض م لا
تراوسه نه دی پیشندلی، د خودداری په گردنه
یم ککر، د وفاداری بوشنگ نه لرم او ترنه م
دخپل مالک دپاره یوه شپه هم نه ده
رونه کرے. نو اوس تاسو
اودایشی چه زه ښه یم
که زما خبرو؟

رورید لے بیاستہ

کوهیان ویستل کہ د سنگری کار کسب وو نو کوهیان
دکول ہم د هغه نفسانی مجبوری وه اودا سے به ډیر
کم کورونه وو . چرتہ چه سنگری کو هے
ویستلے وی اودک کر مے لے نه وی . په
هر طور ورمه ورخ چه هغه دیو ډیر
زور او ژور کوهی د دکولو په هغه
ورائے او په کار بوخت شو، نو
د ژوند دکرکړی رورید لے
بیاسته پر مے اوشلیده

اوسر د لاندے

پریوت

چندہ

توبہ خدایہ توبہ دجمات امام اویا دجماتہ غلا -

یرہ! دنہ منلو خبرہ دہ . نو گوجر لالا تہول کلے پہ

یوہ پنبہ کرو . خہ کہ ہم مولانا صیب دچلے بے گناہی

دیر دیلونہ ورائد مے کرل . ولے گوجر لالا چہ دخلقو

پہ مزغو کینے کوم زہر خوارہ کری وو . دھغے پہ

پرتلہ دمولانا صیب خبرو خائے اونہ نیوؤ

خکھ نو دشپے شپے اووت اوخپے سیمے

تہ اوکشید . بز مے ورخے پس تے پہ

کادی کینے یو ملک اولید چہ مہر

پیدائے پہ توکری کینے اینے

چندہ غواری . کوم چہ دجمات

نہ دلسوزرو روپوسرہ

پتہ شو مے وو . مولانا صیب ملک اوپیرند چہ

داخوہم مہر دگوجر لالا زو تے د مے چہ دہ تے

درابستولے ماشو مے سرہ دنکاح نہ انکار کرے

وو . ولے مولانا صیب نہ خہ

کو لے شو اونہ خہ

ویلیے .

ورختہ

غیرت خان دخیل بنکر نہ دیر لرے وتے وو - ساہ تے پہ
کونو راماتہ وہ - مخ پہ برہہ درے ٹوکنڑی تہ لانیمہ
لارپاتے وہ چہ دے کینے پرے دیوارخ نہ "پنجو"
را اودانگل اودوارہ ارلیجے برلیجے شول - نزدے
وہ چہ غیرت خان ترے پہ تینسہ کینے
بریا لے شوے وو - خو پنجو پہ خیلو
ملکرو غب اوکرو -

چہ ماہم مرکڑی خوچہ دے
درنہ ڈوندے لارنہ شی
منگرو تے ہم ہغیے اوکرل
پنجو خو دغیرت سرہ ہان
پہ تورو نیم کپو
ولے پہ خیل قام تے
دمغل ورختہ

پہ شا

کپہ

شپلونه

ریشماں تہ چہ راغلی میلمنے دزوزاد بندئی

پیغام "الف" نہ تر "ی" پورے

واورولو نو دہجے پہ ذرکو سترگو کینے

غپے غپے اوہنکے راغلی .

او میلمنے تہ ٹے پہ ڈرغونی

آواز اوویٹل .

خورے ستانہ ہارشم

خوشندی غوزانو

تہ شوک شپلونه

نہ کوی

انجام خہ پہ داسے ڊول کيڙي چہ د دوستونکي دهن پرڳے
ارو مرو خيل اثر اخلي او بنده پہ دے وينا مجبوره شي چہ
دريآب پہ کوزه کيڙے سمندر بند کړے دے .

د علي خيل دريآب د قيصر د اشکل که زمونږ په
ادب کيڙي خيل ساري لهوي . نو ذمن د عبدالقادر خان خټک
په گلدهسته باندے تپکا وے کوي . " گلدهسته " د فارسي
ژبے د نوموړي يکوال شيخ سعدي د گلستان پښتو ترجمه ده .
کومه چي زمونږ د نثري ادب په وروميو کتابونو کيڙي يوه
قيمتي والي ياديني . اولکه خټکه چہ د گلستان حکایتونه
د شيخ سعدي د مشاهدے ، علم او فکر يوه بے بھاپنگه ده .
هم په دغه ډول بناغلي دريآب د خپل چاپي چل او خواو شا
نه داسے واقعات ، کردارونه او مشاهدے راخستے دي . او
په خوند خوند او رنگ رنگ ؤ بيان کړي دي چہ دوستونکي
ورته په داد ورکولو مجبور شي . زما د دے وينا د اء لب
اختل نه دي په کار چہ گني زک خپل شاگرد د سعد

غوندے د نړييز ادبي شخصيت په مقابلہ کيڙي راويستل غواړم
زما اشاره د دريآب د دے افسانچو اسلوب ته ده چہ هغه
د بناغلي سعدي شيرآزي د حکایتونو د طرز سره ډير
سمون خوري .

" دکل پانږے " د افسانچو انداز طنزيه دے او هره پيښه
هره واقعه او هر کردار پکيڙي په شعوري ډول د نيکونکي له خوا

خیرنہ تولیہ

والاگی یوہ داسے خیرنہ تولیہ وہ چہ ہرچہ
بہ پرے دخیل شہوت ناوی لاسونہ پاکول
اون ماسخوتن تیر چہ دبدہ مرغہ شفیق ہم
بہ دغہ ہتہ وراغلو ، نوسکر دغہ
دژوند اپنگر تہ دغہ خیرنہ تولیہ
حانکیدہ . ولے دشل کالہ
تیریدو باوجود ہغہ یوخل
ہم استعمال نہ کرے
شواہ

میراتہ - کونڈہ

کریم اولیم چہ پہ پتہی کینے داغلل - نوپہ غولی
کینے ئے دپرستنو صندوق اولیدو - کوم چہ ئے
مور دصغائیہی پہ غرض رابھر کرے دو۔۔
دوارہ ناپوہہ ماشومان ورتہ وراوختل
اوخلہ ئے د صندوق سر رابند کرد
بیاٹہ دو ، پیرے ترقے ئے
اووہلے ، خوٹو چہ کونڈہ
زرغوبنہ دشمنے ابئی
د تپوس نہ راتلہ
نوہفہ میراتہ
شوعہ ہم

بے روزگاری

ماسخوتن چه دچرگئی په غاړه ددوږی خوراک نه
وزگار شو - نو ادمه م دټولو کشر ورور ته
اوو ښه . " پخه مونځ زده کړه مونځ
..... گټی بیا به درله ټوک ښخه
نه درکوی .

هغه

زما بے روزگاره رايه - اے

انگلش) ورور ته اوکتل

او ، او ښه وييل

ولے خان دادا

له هم مونځ

نه ورځی

خه؛

جوارگر

زما نوم زھرادے

دبر کیلی دَشکِلے بانداے دطوطی کھل لور

یم . پنحویشت کالہ ورا ندے چہ پلار

دجوارٹی پہ داؤ بائلم . نو

گتلی جوارگر تردے را اورسولم

ما مور چہ دچکے پہ برندا

تیارہ کینے دخیلے سکھ

خور پیشند کلو اوکرہ

نو ہم دھغے پہ

غین کینے پہ

لوئے خوب

اودکا

شون

I miss you so much.

داد حیا نازولے احساس وو کہ دینے انتہا وہ چہ دوہ کالہ
مو پہ خاکے وارول خو ما دخیلو تودو جذباتو اظہار
ستا پہ وراوندے اونہ کرے شو۔ ولے اوس چہ زمونہ د
دیلتون ایلہ یوہ ہفتہ شوے دک۔ اوزما دزغم
پری پرے کیبی۔ نو پہ دے لیکو مجبورہ شوم
چہ ڈژوند پہ او بندہ لاری زما منگریا او کرہ
زکے بیخی یوازے یم او کہ تا زمالا سے
اونہ نیو۔ نو زکے بہ ورکہ شم
حکے چہ

I miss you so much

دوآب پر طح - ستا پاغوندہ

لیکرم اولوستلو ولے زکے حیران ووم چہ نہ خو پہ یونیورسٹی کینے
ما دغے جینی تہ چرتہ پہ خوابہ سترگہ کتلی وو۔ اوسنہ م
ترنہ داسے خہ سوچ کرے دے۔ پہ دے چہ زما پہ سرکہ
دپتغہ خوندو دودونو دروند پیتے دے، اولپنو کینے
م دربو ورونو د تعلیمی اخراجاتو زولنی دی۔ نو
ڈژوند پہ ازغنه لار د بے روزگاری تکہم
دے اوس تہ اووایہ چہ پہ
ماینے تاتہ خہ
اولیکم۔

ژرندہ

دکله نہ چہ ناظرگے دخیلے ژرندے مالک شوے
وو - نوہم دہغہ وخت نہ بہ کلہ کلہ مشرخان پخیلو
ابو دہغہ ژرندہ گرخولہ - ہم دارنگے پروں
ماسختن تیرچہ مشرخان پخیلو ابو د ناظرگی
ژرندہ بنہ او گرخولہ او واپس شو - نوخہ
کودی چہ ناظرگی ہم د مشرخان پہ
ژرندہ او بہ راسمے کری دی -
ناظرگے خوئے مرکرو او دخیلے
ژرندے ورونہ ئے ہم د
ہمیشہ دیارہ قرپ
کرل - ولے نہ ئے
مان نہ خہ اووے
اونہ ئے د
ناظرگی ژرندہ
تہ

شلتالان

اکبر د صدیق استاد دمہے کورودانے ایکی ان کے وو . ٹکھچہ
دھغہ ددویئے نیچے د زوزاد نیالکے شنہے وو . دریتا ترمنہ
نہ پس دھغہ دولتی صدیق استاد ترکالہ کرہ . اگرچہ
اکبر دمیرے مور دبد سلوکی لہ وچے دے تہ غارہ
نہ ایبنودہ فویلار تے پرے دازہر پہ وچ زور
اوٹنبل . شو ورٹے پہ قلاں تیرے شوے .
خوورمہ ورخ چہ اکبر کورتہ رانوت
او پلار ، مور تہ تے لاجی دانہ پہ
میز کیبواہ . نو مور تے سکہ د
لنہی دقہرہ تاؤ شوہ
اکبر تہ تے دپلار پہ وراڈے ہغہ خہ اوویل چہ پی
ہم پہ ژبہ نہ ایبنودہ . بیا پاسیدہ اود اکبر
دواسکت دچیہ تے یوہ تورا گوتی راواختہ .
دے تہ گورہ . نیچے لہ شلتالان راوری — اودے
سرہ تے گوتی پرانستہ . چہ پکنے
دوہ پنی ہیڑ ریوٹک کرہ پراتہ وو . بیا خہ
وو . زمکہ چاودہ نہ
او آسمان لرے وو .

مذہب کہ مینہ پینتو

یاسمین زما پہ غیر کینے سر کینود او پہ سلکو سلگوئے اووے

مونہ کہ مذہب لہ رویہ دژوند مگرے نہ شوچو پیدے

پہ دے چہ یو حائے موپئی خورلی دی - او د

مینے د دستور لہ مخہ زمونہ بیلتون ناشونے

دے . حکہ نو د پینتو دروایا تو پہ

اروند زہ تاتہ خیلہ حوانی

بخنیم - او ماہم پہ غیر شعوری

طور دھنے د لمبہ لمبہ

جد باتو د سر

نہ خیلہ حوانی

تاؤ کرہ

قاتل شوک دے؟

پہ داسے حالت کینے چہ بدوٹی دن او دسبا وے خوبیا پرے
ہم خپلو مجبورو دخن دکور خد متونہ کول - ماہنام چہ
تیارہ لکیدلہ او شرقی باران وو نوہے موزی کل تہ
اووے - سہیہ ! زہ ستہ یم - کہ داتھی نہ د
تیل زاوڑہ نو دیرہ بہ جنہ وی - شپہ درنہ
دہ - اوپہ لالہین کینے تیل نشہ - دے
موزی کل دشکوره پنے راتا و کرے اوہر
ے پہ زور اتھی تہ اولیہ لہ - بدری
د دوو اگو تیل پہ لوئے شیشین
بوٹل کینے داخستہ اوراروانہ شوہ
خوجمات پہ شاچہ مخ پہ برہ راختہ نو پینہ ے اوخوئید
زارتاو شوہ او دیشینے بوٹل ے پہ خپتہ کینے مات شو
پہ یو وخت دوہ کہہ قتل شوہ قاتل
شوک دے؟ موزی کل؟ - شیشین بوٹل؟
کہ د یونین ہغہ ممبرچہ تیرکال
ے زمون سرہ سرہ د بدری
نہم ددے لارے د پنولو
پہ بہانہ ووپ
اخنے وو -

توپیر

مالگیرے زورور سرے وو - پہ بت خیلہ کینے
ٹے یوہندو راپتنگ کرو - ورتہ ٹے وئیئل
ہلکہ دا کلمہ اوو ایہ چہ
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللَّهِ " او
مسلمان شہ - ہند پوہہ شو - صفہ
وئیئل بنہ دہ - مسلمان شوم - کلمہ
م اووے چہ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ
رَّسُولُ اللَّهِ " خو اوس م ددے
کلمے پہ معنی، مقصد او
فرائضو پوٹے کرہا۔ مالگیر
وے یرہا پہ دے خو
زکا پچیلہ نہ رسم ۔
ہند ورتہ دختا
نہ شین شو - ورتہ ٹے
اووے نوبیا پہ موہن
دوارو کینے "توپیر"
دختہ دے۔

MENSES

ذہ دلاپ ووم - نیک عمل ڊاکٽر شفیع ته اووے! یڙکمالے
د زمري زوئے دے، خه که هم دجمات سره ئے و رانه د. غلا
ڊاکه او جواری هڊو گناه نه گنپی، خو روژه خوړل
ورته کفر او بے غیرتی بنکاری - اوهم دا وجه
ده چه خپله درے میاشتیزه ناوے ئے
په روژه خوراک اولیده نو ډز ئے ترے
اوویست - ڊاکټر شفیع اووے - زمرے
نه - خر دے - خر حکه چه په
عذر کینه روژه خوراک نه بے غیرتی
ده او نه کفر او د هغه دین پیکل
رپورپ نه معلومه شوے
ده چه د هغه عذر وو
او د غے عذر ته په
په ڊاکټری اصطلاح کینه (*Menses*)
دائی - ڊاکټر صاحب ماته مکے
شو او نیک عمل مونږ ته
حیران حیران گد.

شین خالی

هغه چه به پخپله ماته بنسینه کښه اوکتل - نو د
خدا نه به شنه شوه - اول اول زما خیال
وو - چه لیونښی کښی په خان پورے
خاندی ، ولے نن چه ماشین خالی
د درنۍ گیلۍ سره اولیده
نو پوهه شوم - چه
هغه په خان پورے
نږ بلکه په مونږ
پورے
خاندی .

خادر

کھلنگ نیا د خادر ذیل نیولے وو . د بے وسہ
پلار چہ نور وس اونہ رسید . نو بیا ئے پرے
راباندے کرہ ، بنہ ئے اووہو . دکورہ پیہ
وتو کینے ئے د خان سرہ اووے . تہ گورہ!
دے خیلے غریبی تہ نہ گوری . زمونہ
د رزق درک نہ لگی او خان پکینے
خادرے غواہی . ہلکہ سرے
د خیل خادر سرہ پنے غزوی بھلنگ
ورتہ پہ ڈرا ڈرا کینے اووے .
داجی چہ خادر م نشہ
نو پنے د خہ سرہ
او غزوم .

دتو بے بورجل

بیا بیا کناہ - بیا بیا پنیمانی اوبیا بیا
توبہ - نہ - بالکل نہ - پہ خان
پوہہ نہ شوم - اوخپل مخ تہ م
د شرابو تش بوتل را اوغر وو - زک
زخمی نہ شوم - ولے مخاخ
پہ دیوال لکید لے اینہ سر
د بوتلہ چوری چوری
شواہ - افسوس! چہ
دتو بے بورجل نہ
وے - نو
کناہ بہ
خرتہ
وہ

تعلیم

د یونیورسٹی پہ میرج ہال کینے مقدس صاحب
رانزدے شو۔ ویٹل تے ہنکھ ستاد دادا خو
ایلہ یو کال اوشو اود کور و دانے عمر د
ہم ہیر کم بنکاری۔ ولے د نظر دا
چشمے ماوے سر! خہ
تپوس تے کوٹی خو۔ ستر کے تے خون
وے کور کینے "ایلفی" پرتہ وہ
دے ویٹل جوڑے داد سترگو
تکے د بس ہفتہ تے پکینے
اچولے وو۔ اوس..
.. مقدس صاحب
زماخبرہ
پریکڑہ
ویٹل تے۔ یرہ! تعلیم بنہ
شے دے نو..

ابلیس

شیخ استاد د قصو سہ وو - یوہ ورخ تے ویل بیگا چہ بعد
لہ راتلم نو باران وو - پہ ختو کبے راپریوتم - کورتہ - ستون شوم
جامے م مانجی کرہے - را اووتم - خانہ زاہد ہدوکی دی - بیاراپریوتم
نو داخل م جامے ڈیرے سخا شوے - بیارم خان سم کرو - اد
پہ دریم حل چہ را اووتم - نو بیاراکیل شوم - ہما
رانہ ہم چرتہ بے درکہ شود - واپس شوم
جامے م بد لے کرہے اد چہ دکورہ بھر شوم
نو یو حوان زلمے ولاہ وو - ویل تے بابا
راپشاشہ - زکۂ ورپشا شوم او دجات
پہ پیزار خائے کبے تے کوز کرہم - ما
ورنہ اووے ، زلمیہ خان راتہ
اوبنایہ - ہغہ ویل - بابا زکۂ
ابلیس یم - ماوے چہ تہ
ابلیس تے نو بیاد زکۂ تہ
تہ ثنکہ راورم

ہغہ وے ! یو حل چہ تہ راپریو تے نو خد تے پاک تہ او بجنلے . یہ
دویم حل تے ستا اولاد او بجنلو ، پہ دریم حل ستا د خاندان بجنسنہ
او کرہے شوکا - ماوے ہسے نہ چہ پہ خلورم حل راپریو تے او د
تول کلے او بجنسی .

حوالدار فاتح رحمن

نیمہ شہ دہ - عثمان سپاہی پہ تودہ برستن کینے پتہ
پروت حوالدار فاتح رحمن تہ د سلوہ نہ پس اووے
خان پاشی - داغوا کس دے - پرین دہ زورورہ !
کمرہ کینے تے بند کمرہ - سحر لہ بہ کتے شی - او
بیا سحر وختی حوالدار فاتح رحمن دخل گونگی
زوئے پہ غین کینے دیو ماشوم لاش اولیڈ
شوک چہ ہم ددغہ گونگی ورور وو
پہ نوے وادہ شوے خور پے
تے بیگاہ ڈرل - گونگی پے
ورلو چہ د مرگ کوے تہ
لاہ - پتہ نشہ چہ د
اموختہ خور ذیل مر
کرو - کہ دیلاہ
د یخنی
ظلم .

استادچی

بریا لے پہ ڈرا کورتہ راننوحی . مورے
پہ غین کینے نیسی او پتوس ترے کوی . چہ
چا اووہلے - ہغہ جواب ورکوی چہ استادچی
— یہ ! استاد لاس مات شہ چہ
زما بریا لے تے اووہو
نہ نہ ادے ، داسے مہ
دایہ ، کہ زما استاد
لاس مات شو . نو
بیابہ ماتہ
تختی شوک
کچہ
کوی .

توپک ملنگ

زۀ ولاہ ووم اوگیلکارانو کوپتہ سورولہ
توپک ملنگ راغے . وے دے خلقو شہ
خان حافی جوہہ کری دہ - خو پہ دے
غرونو دی لرگی کین دی . یوہ
لویہ کوپتہ د جوہہ کری اوپہ
ھیہ د اوسینہی - کنہ -
ما وے ملنگہ دوہرہ
اوب دہ اوب دہ لرگی
بہلہ کوہے راپیدا
کوہے . ہغہ وے
تہ داسے خلق
پینا کرہ نو
لرگی زما
ذمہ .

توخی

مازیگر مونغ اوشو او مونی دجیات منہ
راوتو . چہ پہ کوخہ کینے دزے شوے . خلق
منہ مے کرے . او مونی چہ دمضبوط آکا
ورکا تہ اور سیدو . نو درنگین اخری
سلگئی وے . دشمال پہ پوشتنہ
مضبوط آکا اووٹیل - چہ دے
وے زما پہ ورکا کینے او توخید
ہغہ اووے بتہ تا زما
تربور ایلہ پہ توخی مر
کرو . مضبوط آکا
جواب در کرو .
و خانہ
توخی توخی
بویہ !

کرامات

دو لے شہید نواتہ دپلا لے دتوپونو سرہ گنرہ جوڑوہ۔ دہ
ورا علم۔ عبدولی، رضمانی کل تہ اووے، خلق لیونی دی خہ؛
چہ دلته خیلے گیاگانے، تہانتے اوپلالہ امانتی بدی۔
بیگاہ دغے اسپے چہ خنکہ گیاہ لہ خلہ وروہی
دہ نو زبیرہ لکی اووختے دہ۔ ددے خبرے
اورید و سرہ پہ ماہم غونے زیگ زیگ
شو اوغوبونہ م سپیرہ کرہ۔ ولے
اکرام لائن مین پہ خندا شو۔ ماوے
ولے تہ کرامات نہ منے خہ
ہغہ وے کرامات منم، خودا
اسپہ کراماتونہ بلکہ د
بجلی دغے شاہ شو
ستے وژلی دہ۔ او
ماچہ اوکتل نو
نواسپہ رشتیا
دبجلی ستے
تہ دہ
شوے
دہ۔

نامہ

زہ دلالہ پہ ورکا ورننوتم چہ غانہول، ملغلرے تہ
اووے . شیطان شیطان ! کوو . ہغے وے چپ شہ شیطان
نوزما ابو دے ، ہغہ ٹنکہ ؟ دغانہول پہ تپو ملغلرے
اووے . بیگاکا ماتہ ابو ویل . ولینتہ پتا کرہ
بانگ وائی . گنی شیطان بہ د پہ سر
کینے متیازے اوکری ، ماوے ابو شیطان
کوم دے ؟ ہغوئی ویل تہ سترکے پتہ
کرہ اولن ساعت پس چہ ماسترکے
اوغرو لے نو ولینتہ م لواندک و
پہ کمرہ کینے د ابو نہ علا وک
ہیٹوک نہ و . حُکھ نو
شیطان زما ابو دے . ما
چہ دخیلے پیر ماشوے
لور ملغلرے خبرے
داوریدے او بیارم پہ خیلو
اعمالو سوچ اوکرو نو
یقیناً ماسرہ ہم دغہ
”نامہ نہ لکی .“

ایمل خان کانسہ

ماچہ ستا دپیٹلو روایا تو پہ خاطر دخیل پلاں
بدل واخستو - نو تا زکا دمرگ پہ سوداگرو
خرخ کریم - بنہ د اوکرہ ، او دیر بنہ د
اوکرہ - نو افسوس چہ هغوئی ستا
متعلق دانہ وے ویلے چہ
د دے خاورے خلق خوبہ
ثو والرا خیلہ مور
هم وژنی - نو
زکا خوہسے سرم
وے دومرہ
دردید لے
بہ نہ
ووم
مز

مسلمان

دکابل نہ پہ واپسی کینے یو دکان تہ دچایو اختلویہ غوض
وراغلم - دکاندار نہ م پوبستنه اوکړه چه خه گډه مله نو
پکینے نه ده کړه - هغه راتہ بنکته پورته اوکتل او
بیائے په فخریه انداز کینے اووئیل - ولے زه
درته "مسلمان" بنکارم خه؟ زه هندو
یم - هندو!

زما غوږونه سره شو - د پښو

لانده م زمکه او تبتیدہ.

او نه یم پوهه چه

د دکان نه کله

او خنکه راوتے

یم.

MASTER KEY

شکر پخیلے " Master key " دہیرو کورونو
جنڈرے بیرتہ کرے وے اوبلا خونے ئے لوپا
کرے وے فو داخلورم کال دے چہ دخل کالہ
پورے ورتہ ناست دے ، ہیرہ لویہ
خزانہ ترے تالاشوے دے . ولے
نہ خوشکر دغہ جنڈرہ
ماتو لے شی اونہ
ئے دھغہ
Master key
دبیرتہ کولو
توان
لری .

کفارہ

چند نپ دکور کورے دقبر دسر خزہ بیکل کرہ۔ پیل
رپیدونکی لاسونہ ئے اوچت کرل۔ سلکو اونیو
اوپہ ڈرغونی آواز ئے اوویئل۔ ہ

پہ سپینہ خله روژہ کرہ ماتہ
دکفارے روژے بہ دوارہ اونیسونہ
کور کورے! ما تو دخان دیارہ
توبہ ہم اوویستہ۔ او دکفارے

روژے ہم اونیسوے۔ ولے

نہ پوهینم چہ ستا

دیارہ دا کفارہ

خنکہ

خنکہ ... او

خنکہ ادا

کرہم۔

پتھان آکا

زمرک چہ پتھان آکا گورا قبرستان تہ پہ دُعا اولید۔ نو
ورتہ ئے اووے " اکا داخہ کرمے؟ تہ ئو عیسایانو
تہ دُعا کوے۔ اکا ورتہ پہ غصہ کنے اووے۔
نوبیا ہغہ واکترانو تہ دعا اوکرم خہ؟ چہ
دپلار دنا کامہ پرین دپارہ ئے پہ تاد بنجے
کالی کانپہ کرہ زہ خوبہ
تل عمر دوئی تہ دعا کووم۔ حکہ
چہ زما دسترگو اپریشن
ئے بانکل ہے او
بے پیسو کرے
دے
او.....

انسان

ما دیشیئے نہ اپلہ ہفہ لیدلو - چچی یوے ہے مئے پیغلے جینی
ورتہ خیل پردے کوز کپو - ہفہئے ئے یہ دوارو اوون ولاس کینوول
بیائے یولاس داوونے نہ دہفے سینے نازکے لیچے تہ را اور سوو
لبنہ شیبہ پس ئے دوارکا لاس دہفے دراوتے سینے نہ
تاؤ کپو - دغہ شان پہ قلاز قلاز لاندے راغے
اولاس ئے ورتہ بیلے تہ را اور سوو - پہ یو
لاس ئے پیغلے بڈا اوینوہ - اوپہ بل لاس
ئے دہفے دینچے نہ لاندے پانزیب نہ
شرنگ اوولست - "بس اوشو"
اختری پیغلہ رخصت کپو - وے
زہ پہ سوچ کپے ریوتم - چم
ترادسہ پور پہ خومرہ
پیغلے ہم پہ دے بنار کپے دیشن بلاد فساد ونو
بشار کپری وی - او خومرہ "اخترہ"
بہ دخومرہ پیغلو نہ ہم دغے
لاس تاؤ کپری وی - لاش
انسان
خو ددے نہ پہ غار کپے
لغربشہ وو -

ڪورفي خصلتون

دسوالی تہر چہ غریبی د اوڀر دے ناروغی نہ پس مرہہ کورہ - او
پہ سوڊ راختے شوے روپئی پہ اسقاط کینے تقسیم شوے . نو
ماشوم زوئے تہ ۽ پہ صدیرہ کینے بل یوماشوم اووے ...
بچانہ تہ تاسو خو مالہ د اسقاط پیسے دانکریے - فوزما
مور بہ مری کنہ ؟ تہ بہ زما نہ پیسے اووینے تہ
... ؟ ماور تہ وے چپ شہ - خدائے دی ...
... "باز دا" زما خبرہ پرے کورہ - ویئل ۽
دا خو دھخہ سہری زوے دے - چہ پلار
۽ دلون نہ مرشو اوخبلہ د خلقو
پہ راوړو رووہو مور شو نو
مور تہ ۽ اوویئل - "ادے
تہ بہ کلہ مرے چہ
خلق زمونہ کورہ نوډ
ډوډی راوړی ... " دے کینے دے غریب
تہ خہ گناہ دہ - دا خو کورفی
خصلتونہ دی - خان د
سرہ کوی

سکندر

ہسے نو ہغہ د بنار د لوئے ہسپتال لوئے ڈاکٹر وو۔
او د ڈکرو ئے ہم یو لوئے پنہا ترے وو۔ وے
نور غورمنگے وو۔ گنی پہ دومرہ ڈیرہ تبہ
کنے بہ ئے سکندر تہ وے انجکشن کونو
اوہم دغہ انجکشن پہ ڈیرہ سوالونو
دعاگانو او منبتو پیدا شوے ایکی یو
نیاز بین سکندر د بابا د غیرے او شکوو۔
زہ نہ پوہینم چہ د بنار پہ دے
ہسپتالونو کنے بہ دورٹھے ٹوسو
ماشومان لکہ د سکندر پشان
د دے قصا بانو لا پرواہی
بنکار
کیری۔

میلہ

سریہ وُلہ وُلہ - دزکوا، گنی چچی دی -
اوفو بنجے ! کورتہ راغلی میلہ پہ خیل غولی
کنبے اخر خنکھ مرکرم - شراب درے
ملک مار مر نہ کرو - خولہ ساعت
پس مار، شراب درے ملک
مرکرو

ممتاز

ممتاز بنہ موہ شتمند او د خاورے خاوند وو ۔ ولے جواری
دھر خہ نہ اوزگار کرے وو ۔ د تیرو شلو کالونہ پہ
بازار کپے گرجی او دیوے عجیبہ سودا سر سم سوال
کوی ۔ د دکاندارانو نہ پیے اخلی او یہ
ماشومانو ئے ویشی ۔ یوہ ورخ ترے ماتپوس
او کرو چہ داد خان لہ خہ زہ چاؤدون
کتلے دے ۔ د دکاندارانو نہ پیے
اخلے او پہ ماشومانو ئے ویشے۔
ممتاز د خندانہ شین شو۔
ویل ئے ۔ دینا دنا پوهو
دہ ۔ دلویو ناپوهونہ
ئے اخلم او ورو ناپوهو
لہ ئے ورکوم ۔ زہ ممتاز تہ گوہہ پہ خله
دلاہ پاتے شوم او هغه
پہ ورا ندے
روان شو۔

دیکوال پیشہ نگار

نوم - بادشاہ روم

دیپلار نوم .

حاجی عبدالرحیم

ادبی نوم

علی خیل دریاب

دُ زوکریے خائے او

نیپتہ :-

امان درہ ملاکنڈ ایجنسی

۲۱ مارچ سنہ ۱۹۶۸

تعلیم :- بی - ایس سی

بی ایڈ ، ایم - اے پبلیک گولڈ میڈلسٹ - ایم - فل ریسرچ فیلو - پبلیک ٹرانسنگ

پبلیک پروفیشنل - کار :- یکل ، لوسٹل ، اولوں

درک :- کلے اوڈ ایڈمنڈرہ ملاکنڈ ایجنسی فون ۱۰۷۹۷ - ۵۹۳۲۳

دیکوال آثار :-

- ۱۔ دفرہنگیامی خوشحال دستارنامے فرہنگ
- ۱۰۔ شگے او زگونہ (ترجمہ) نثر
- ۲۔ غورپشاخکی (مقالے) نثر
- ۱۱۔ شفق رنگہ لارے (")
- ۳۔ جو مپکونہ (")
- ۱۲۔ سپینے خُلی او کُل بیڑے
- ۴۔ سپلمی کپنے گینونہ (محوارے) نثر
- ۱۳۔ گورے دنے
- ۵۔ پبستانہ او توہمات
- ۶۔ درحمان بابا اجتہاد
- ۱۴۔ عطرژن (نظمونہ) شاعری
- ۷۔ سیاسیل پدہ امان دے (افسانے) " " " " " "
- ۱۵۔ غزل بنر (غزلے) " " " " " "
- ۸۔ روزدانہ (طنز و مزاح) " " " " " "
- ۱۶۔ غانیتول " " " " " "
- ۹۔ نورکے او تیغونہ (تبصرے و مضمونے) " " " " " "
- ۱۷۔ ہمیشہ گلونڈ (تالیف) " " " " " "

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**